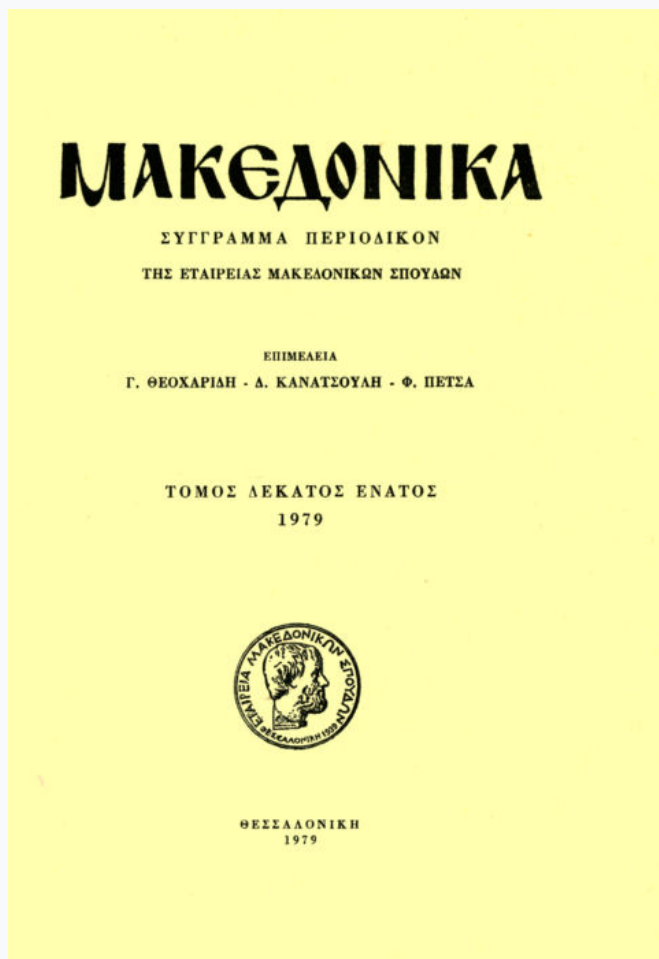

Μακεδονικά

Τόμ. 19, Αρ. 1 (1979)

Ανέκδοτα έγγραφα από το αρχείο του
συνοικισμού των Μακεδόνων "Νέα Πέλλα"
Αταλάντης

Γρηγ. Βέλκος

doi: [10.12681/makedonika.467](https://doi.org/10.12681/makedonika.467)

Copyright © 2014, Γρηγ. Βέλκος

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Βέλκος Γ. (1979). Ανέκδοτα έγγραφα από το αρχείο του συνοικισμού των Μακεδόνων "Νέα Πέλλα" Αταλάντης. *Μακεδονικά*, 19(1), 195–239. <https://doi.org/10.12681/makedonika.467>

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ «ΝΕΑ ΠΕΛΛΑ» ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ

Α'. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Τò καλοκαίρι τοῦ 1978, κάνοντας ἐπιτόπια ἔρευνα στοῦ γνωστοῦ, ἱστορικοῦ συνοικισμοῦ τῶν Μακεδόνων «Νέα Πέλλα» Ἀταλάντης¹ (σχ.1) γιά συγκέντρωση στοιχείων ἀπό τοὺς ἀπογόνους τῶν Μακεδόνων ἀγωνιστῶν προσφύγων τοῦ 1821 (εἰκ. 1), ἦρθαν στὰ χέρια μου ἀρκετὰ ἔγγραφα τοῦ ἀρχείου τοῦ παλιοῦ Δήμου «Νέας Πέλλας»². Τὰ ἔγγραφα αὐτὰ εἶναι βέβαιο ὅτι ἀποτελοῦν μικρὸ μέρος τοῦ μεγάλου καὶ πλούσιου ἀρχείου τοῦ περίφημου αὐτοῦ Δήμου τῶν Μακεδόνων προσφύγων. Δυστυχῶς τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ ἀρχείου αὐτοῦ ἔχει χαθεῖ, ἴσως ἀπὸ ἄγνοια τῆς ἀξίας τῶν ἐγγράφων ἢ ἴσως ἀπὸ ἔλλειψη φροντίδας γιὰ τὴ διατήρησή του καὶ τὴν προφύλαξη τῶν ἐγγράφων ἀπὸ τὴ φθορὰ καὶ τὴν καταστροφὴ.

Τὸ πλούσιο ἀρχεῖο τῆς Νέας Πέλλας θὰ ἦταν μεγάλη πηγὴ ἱστορικῶν στοιχείων καὶ θὰ βοηθοῦσε πάρα πολὺ στὴ μελέτῃ τῆς τύχης τῶν ἀπογόνων τῶν Μακεδόνων ἡρώων ἀγωνιστῶν τοῦ '21, ποὺ ἀναγκάστηκαν νὰ δημιουργήσουν νέα πατρίδα, σὰν πρόσφυγες, γιὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὴν ἀνελέτητη τιμωρία τῶν Τούρκων κατακτητῶν, μετὰ ἀπὸ τὴν ἀποτυχία τῆς Ἐπαναστάσεως στὴ Χαλκιδική, στὴ Νάουσα καὶ στὸν Ὀλυμπο. Δυστυχῶς ἔγκαιρα δὲν ἔγινε προσπάθεια γιὰ τὴ διάσωση τοῦ ἀρχείου αὐτοῦ, παρόλο ποὺ στὴ

1. Σχετικὰ μὲ τὸν οἰκισμό τῶν Μακεδόνων «Νέα Πέλλα» Ἀταλάντης βλ. Ἄ. π. Βακαλόπουλου, Πρόσφυγες καὶ προσφυγικὸν ζήτημα κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, Θεσσαλονίκη 1939, σ. 22-27, 28, 92-93, 155 καὶ 161, Τ. οὐ. Ἰ. δ. ο. υ., Ἱστορία τῆς Μακεδονίας, 1354-1833, Θεσσαλονίκη 1969, σ. 608-616, Ἰ. ω. ἀ. ν. Κ. Βασιδραβέλλη, Οἱ Μακεδόνες κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821, ἐκδ. γ', σ. 208-240, Γεωργίου Χ. Χιοβίδη, Ἡ ἐκστρατεία καὶ ἡ ἐπανάστασις εἰς τὸν Ὀλυμπον κατὰ τὰ ἔτη 1821-1822, Θεσσαλονίκη 1975, σ. 66, 76, 84, Τ. οὐ. Ἰ. δ. ο. υ., Οἱ εἰς τὰ μητρώα τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821 ἀναγραφόμενοι Μακεδόνες, «Μακεδονικά» 12 (1972) 34-65, Τ. οὐ. Ἰ. δ. ο. υ., Ἐγγραφα τῆς ἱστορίας τῆς Μακεδονίας κατὰ τὴν τουρκοκρατίαν, «Μακεδονικά» 14 (1974) 86-97, Ἰ. ω. ἀ. ν. α. ς Κωτσάκης, Οἱ Μακεδόνες τῆς Στεριάς, «Μακεδονικὴ Ζωή», τεύχ. 60 (Μάιος 1971), σ. 7-11 καὶ τεύχ. 61 (Ἰούνιος 1971) 7-9.

2. Καὶ ἀπὸ τὴ θέση αὐτὴ θεωροῦμε ὑποχρέωσή μας νὰ εὐχαριστήσουμε δημόσια τὸς τὸν τότε Δήμαρχο Ἀταλάντης, ὅσο καὶ τὸν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου τῶν Μακεδόνων τῆς Νέας Πέλλας «Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος», κ. Παρασκευῶν Μαντῆ. Χάρη στὴν πολὺτιμη βοήθειά τους κατορθώσαμε νὰ πάρουμε φωτοτυπίες τῶν ἐγγράφων.

Νέα Πέλλα υπήρχαν και υπάρχουν αρκετοί ευκατάστατοι Μακεδόνες, ικανοί να σηκώσουν το βάρος της δαπάνης της εκδόσεως, αλλά και επιστήμονες, που σπούδασαν με τὰ χρήματα τοῦ κληροδοτήματος τοῦ μεγάλου ευεργέτη τῆς Νέας Πέλλας, βαρόνου Κωνσταντίνου Βέλιου¹ (εἰκ. 2).

Εἰκ. 1. Ἡ ἱστορικὴ σημαία τῶν οἰκιστῶν Μακεδόνων τῆς Νέας Πέλλας

Οἱ ἡλικιωμένοι Μακεδόνες τῆς Νέας Πέλλας μᾶς διαβεβαίωσαν ὅτι μέχρι τὸ 1920 ἢ 1925 σωζόταν ὁλόκληρο τὸ ἀρχεῖο καὶ ζοῦσαν πάρα πολλοὶ γέροντες, ποὺ εἶχαν ζήσει τὰ γεγονότα, ποὺ συνθέτουν τὴν ἱστορία τοῦ οἰκισμού.

Ἀπὸ τὰ ἔγγραφα, ποὺ διασώθηκαν καὶ λάβαμε φωτοαντίγραφα, διαλέξαμε τὰ παρακάτω καὶ τὰ παρουσιάζουμε, πρῶτον γιατί εἶναι ἀνέκδοτα (ἔτσι

1. Γιὰ τὸν Κωνστ. Βέλιο βλέπε: Μιχ. Ἀθ. Καλινδέρη, Ὁ βαρόνος Κωνσταντίνος Δ. Βέλιος 1772-1838, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους προσφορά του, Θεσσαλονίκη 1973, σ. 11, 28, 35, 36, 37, 46, 54, 55, 56 καὶ 71. Β. Π. Παναγιωτοπούλου, Ὁ βαρόνος Κωνσταντίνος Μπέλλιος, ἓνας ὁμογενὴς στὴν Ἀθήνα τοῦ 1836, στὴ σειρὰ «Σταθμοὶ πρὸς τὴ Νέα Ἑλληνικὴ Κοινωνία (1790-1840)», Περιοδικὸ «Ἐποχές», τεύχ. 17 (Σεπτέμβριος 1964) 78-92. Ἀπ. Βακαλοπούλου, «Πρόσφυγες...», ὅπ., σ. 170-171. Δ. καὶ Ν. Ἀργυριάδης, Πρακτικὰ τοῦ εὐγενεστάτου βαρόνου Κυρίου Κωνσταντίνου Μπέλλιου, Μακεδόνας, Βιέννη 1838. Ι. Δέλλιος, Ὁ βαρόνος Κωνσταντίνος Μπέλλιος, «Μακ. Ἡμερολόγιο τοῦ Παμμακεδονικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν» 3 (1910) 19-36.

τουλάχιστον πιστεύουμε) και δεύτερον γιατί παρουσιάζουν ιστορικό ενδιαφέρον και πιστεύουμε ότι θα βοηθήσουν στη συμπλήρωση της ιστορίας των προσφύγων Μακεδόνων, που εγκαταστάθηκαν μόνιμα στη Νότια Ελλάδα.

Τα έγγραφα που δημοσιεύονται παρακάτω είναι 10.

1. Το πρώτο έγγραφο είναι επίσημο αντίγραφο της απόφασης του βασιλιά Όθωνα, με το οποίο αναγνωρίζεται επίσημα η δημιουργία

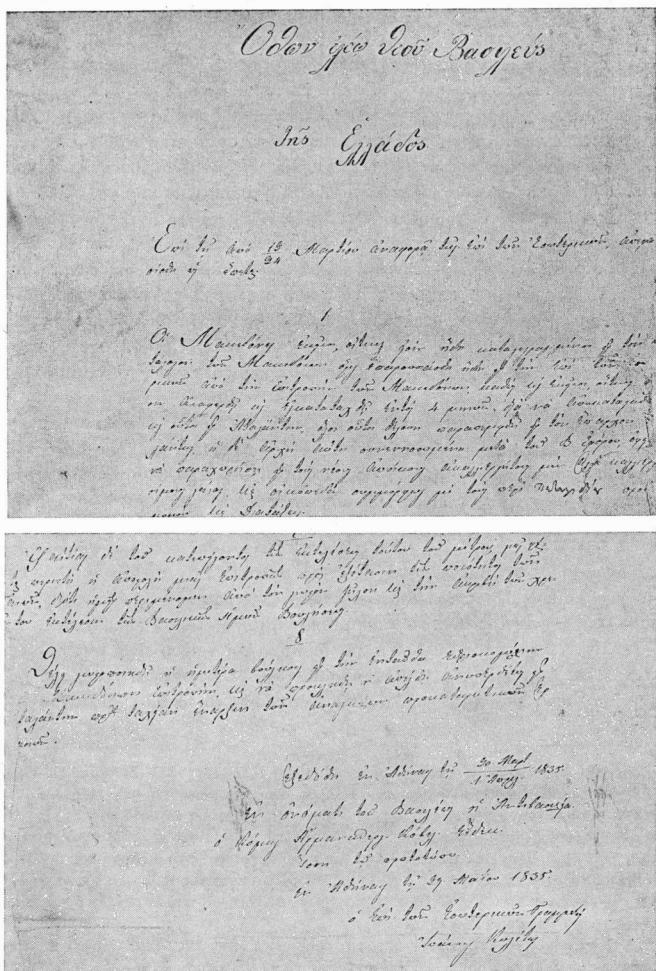
Εικ. 2. *Η προτομή του μεγάλου ευεργέτη βαρόνου Κωνστ. Βέλιου στο προαύλιο της εκκλησίας της Μεταμορφώσεως της Άνω Πέλλας*

ιδιαίτερου οικισμού των Μακεδόνων στην Αταλάντη. Έκδόθηκε στην Αθήνα στις 20 Μαρτίου 1835. Είναι γραμμένο με μαύρη μελάνη σε ένα (μονό) φύλλο λευκής, άριστης κόλλας και έχει διαστάσεις 28×20 εκ. Το κείμενο πιάνει σχεδόν και τις δυο σελίδες της κόλλας, είναι χωρισμένο σε 8 παραγράφους και η γραφή είναι καλλιγραφική, δίχως ὀρθογραφικά λάθη. Στην πάνω αριστερή γωνία φέρνει τον αριθμό 23.152. Προφανώς πρόκειται για τον αριθμό πρωτοκόλλου της βασιλικής Γραμματείας. Στο τέλος έχει την υπογραφή του Ιωάννη Κωλέτη (εικ. 3).

Το έγγραφο αυτό παρουσιάζει ιστορικό ενδιαφέρον, γιατί μάς πληροφορεί: α) Τὴν ἀκριβή χρονολογία της επίσημης ίδρύσεως του οικισμού των Μακεδόνων στην Αταλάντη¹. β) Ότι κοντά στις λίγες μακεδονικές

οικογένειες, που αρχικά αποτέλεσαν τον πυρήνα του νεοσύστατου οικισμού, επιτρεπόταν ἡ ἐγκατάσταση και ἄλλων Μακεδόνων σε διάστημα 4 μηνών ἀπὸ τὴν ἡμέρα της ἐκδόσεως της βασιλικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, δηλ. μέχρι 20

1. Τὴ χρονολογία της ἰδρύσεως τοῦ οικισμού των Μακεδόνων στην Αταλάντη ἡ ἀναφέρει καὶ ὁ Έμμ. Πρωτοψάλτης στὴν ἐργασία του, Πρόσφυγες κατὰ τὴν

Εικ. 3. Η αρχή και το τέλος του πρώτου εγγράφου

Ίουλίου 1835 (παρ. 1 του εγγράφου). 'Από τὸ στοιχειῶ αὐτὸ προκύπτει ὅτι καὶ σὲ ἄλλα μέρη τῆς Φθιώτιδας ὑπῆρχαν διασκορπισμένες πολλὲς μακεδονικὲς οἰκογένειες καὶ ὅτι πρόθεση καὶ ἐπιθυμία τοῦ Ὁθωνα ἦταν νὰ τίς συγκεντρώσει σὲ ἓναν οἰκισμό. 'Απὸ τὴν ἐπιτόπια ἐρευνά μας διαπιστώσαμε πὼς καὶ σήμερα ὑπάρχουν ἀπόγονοι τῶν Λαζαίων ἐγκαταστημένοι στὸ Μῶλο Φθιώτιδας, ἀπόγονοι τῶν Βλαχαβαίων στὴ Λαμία καὶ γόνοι ἄλλων γνωστῶν ἀγωνιστῶν καὶ ἡρώων τῆς Μακεδονίας, οἱ ὅποιοι ἀνέκαθεν κατοικοῦσαν μόνιμα στὴ Στυλίδα, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Νικόλα Κασομούλη, στοὺς Λιβανάτες καὶ στὰ γύρω χωριά. γ) Ὅτι ὁ γεωργικὸς κλῆρος, γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῶν ἀκτημόνων προσφύγων Μακεδόνων, προσδιοριζόταν σὲ 30-50 στρέμματα καλλιεργήσιμης ἐθνικῆς γῆς. Σὲ κάθε οἰκογένεια δινόταν ἐπίσης οἰκόπεδο μὲ συνολικὴ ἐπιφάνεια ἓνα στρέμμα (παρ. 1 καὶ 2 τοῦ εγγράφου). δ) Ὅτι στοὺς πρόσφυγες Μακεδόνες δὲν δόθηκε γιὰ τὴν ἀποκατάστασή τους κανένα δάνειο ἀπὸ μέρους τοῦ Δημοσίου (παρ. 4). ε) Ὅτι τὸ Κράτος ἔδωσε στοὺς Μακεδόνες δωρεὰν τὴν ξυλεία ποὺ χρειαζόταν γιὰ τὸ κτίσιμο τῶν σπιτιῶν τους καὶ τοὺς ἔκανε διευκολύνσεις στὴν εἰσαγωγή τῶν οἰκοδομικῶν ὑλικῶν (βλέπε καὶ ὑπ' ἀριθ. 3 ἔγγραφο). στ) Ὅτι τὸ 1835 δόθηκαν κτήματα στοὺς Μακεδόνες δίχως καταμέτρηση. ζ) Ὅτι τὸ θέμα τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Μακεδόνων προσφύγων τὸ παρακολουθοῦσε στὴν Ἀθήνα εἰδικὴ ἐπιτροπὴ Μακεδόνων τῆς Νέας Πέλλας.

2. Τὸ δεῦτερο ἔγγραφο ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερα φύλλα κόλλας ἀναφορᾶς, γραμμένα μόνον στὴ μιὰ σελίδα. Στὸ πρῶτο φύλλο καὶ στὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ δευτέρου εἶναι ἀντιγραμμένη ἡ παραπάνω (ὑπ' ἀριθ. 1) ἀπόφασις τοῦ Ὁθωνα γιὰ τὴ δημιουργία οἰκισμοῦ τῶν Μακεδόνων. Στὸ τέλος τοῦ δευτέρου φύλλου καὶ στὴν ἀρχὴ τοῦ τρίτου εἶναι ἀντιγραμμένο τὸ Βασ. Διάταγμα τῆς 19 Ὀκτωβρίου 1840 «περὶ σχηματισμοῦ τοῦ χωρίου Σκάλας»¹. Στὸ τρίτο φύλλο εἶναι ἀντιγραμμένο τὸ Βασ. Διάταγμα τῆς

¹ Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν, «Νέα Ἑστία» 44 (1948) 1154-1157, 1237-1241 καὶ 1298-1303, ἀλλὰ τὸ ὅτι ἔλαβε ἀμέσως τὸ ὄνομα «Νέα Πέλλα», ὅπως ἀναφέρει στὴ σελ. 1156, δὲν ἀναφέρεται πούθεν στὸ ἔγγραφο ποὺ δημοσιεύουμε στὴν παρούσα ἐργασία μας. Στὸ ἔγγραφόν μας ἀναφέρεται μόνον ὅτι ἀποφασίστηκε ἡ ἰδρυσις τοῦ οἰκισμοῦ, χωρὶς νὰ κατονομάζεται. Τὸ ὄνομα «Νέα Πέλλα» τὸ συναντοῦμε πολὺ ἀργότερα, στὴ διαθήκη τοῦ βαρόνου Κ. Βέλιου (βλ. Μ. Κ α λ ι ν δ έ ρ η, Ὁ βαρόνος Κωνσταντῖνος Βέλιος..., δ.π., σ. 71 καὶ Ἀ. π. Β α κ α λ ο π ο ὕ λ ο υ, Πρόσφυγες..., δ.π., σ. 171), καὶ στὸ παρακάτω δημοσιευόμενον ἔγγραφο ὑπ' ἀριθ. 2, παρ. γ.

1. Ἔτσι εἶναι γνωστὴ μέχρι σήμερα ἡ παραλιακὴ ζώνη τῆς Ἀταλάντης, ποὺ περιλαμβάνει τὸν ὄρμο ποὺ βρίσκεται ἀπέναντι ἀπὸ τὸ Ταλαντόνησι. Ὁ οἰκισμὸς αὐτὸς τῆς Σκάλας, ποὺ εἶχε ἀρχικὰ 43 οἰκογένειες Μακεδόνων, ἀποτελοῦσε μέρος τοῦ οἰκισμοῦ «Κάτω Πέλλη ἢ Κάτω Πέλλα», ποὺ δημιουργήθηκε ἀργότερα καὶ ὑπῆρξε γιὰ πολλὰ

27ης Σεπτεμβρίου 1848 με το οποίο αποφασίζεται ο σχηματισμός Δήμου, με το όνομα «Νέα Πέλλα». Στο τέταρτο φύλλο είναι γραμμένο το Βασ. Διατάγμα της 25ης Μαΐου 1916 «περί μερικής ανακλήσεως Βασ. Διαταγμάτων», που δημοσιεύτηκε στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως με αριθμό 95, τεύχος Α'.

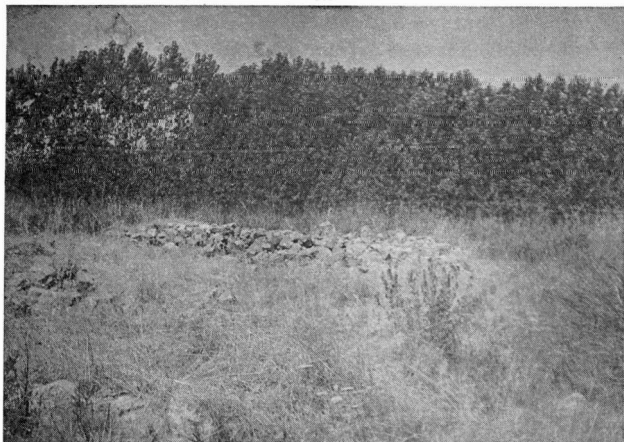
Και τα τέσσερα αντίγραφα, που υπάρχουν στις κόλλες, γράφτηκαν με μαύρη μελάνη από το ίδιο χέρι. Τα γράμματα δεν είναι καλλιγραφικά, αλλά διαβάζονται σχετικά εύκολα. Από τα αντίγραφα αυτά πληροφορούμαστε:

- α) Την ακριβή χρονολογία της ιδρύσεως του οικισμού της Σκάλας στον όρμο της Αταλάντης.
- β) Ότι οι οικογένειες των Μακεδόνων που πρωτοκατοίκησαν στο μέρος αυτό ήταν 43.
- γ) Ότι στις οικογένειες αυτές παραχωρήθηκαν οικόπεδα έκτασεως 1.300 βασιλικών πήχεων το καθένα.
- δ) Ότι και ο οικισμός αυτός δεχόταν τα ευεργετήματα του Βασ. Διατάγματος του 1835 (π' αριθ. 1 Έγγραφο), τα οποία είχαν δοθεί προηγούμενως στους πρώτους οικιστές της Νέας Πέλλας.
- ε) Μετά το Βασ. Διατάγμα της 20ης Μαρτίου 1835 εκδόθηκε και άλλος σχετικός Νόμος, στις 20 Μαΐου 1835, ο οποίος ρύθμιζε προφανώς θέματα και λεπτομέρειες, που αφορούσαν τη μόνιμη εγκατάσταση των Μακεδόνων στην Αταλάντη.
- στ) Την ακριβή χρονολογία της ιδρύσεως του Δήμου (27 Σεπτεμβρίου 1848) και της επίσημης ονομασίας του σε Δήμο «Νέας Πέλλης».
- ζ) Τη χρονολογία καταργήσεως του Δήμου «Νέας Πέλλης» και την προσάρτηση της Άνω Πέλλας στην Κοινότητα Αταλάντης.
- η) Την ίδρυση στην Κάτω Πέλλα ιδιαίτερης Κοινότητας.

3. Το τρίτο έγγραφο είναι αντίγραφο του Βασιλικού Διατάγματος της 25ης Απριλίου (7 Μαΐου 1837), που έφτασε στον οικισμό των Μακεδόνων στις 22 Μαΐου 1837. Είναι γραμμένο με μαύρη μελάνη σε λευκή κόλλα, με διαστάσεις 29,5 × 20 εκ. Τα γράμματα είναι αρκετά ευανάγνωστα και καλλιγραφικά, αλλά από τα ορθογραφικά λάθη γίνεται φανερό ότι ο αντιγραφέας δεν ήταν αρκετά μορφωμένος (γράφει: Όθον, των συνοικισμόν, τουτου, διατάτομεν, κ.λ.). Το κείμενο βρίσκεται μόνο στη μία σελίδα της

χρόνια (μέχρι το 1894) ή έδρα του Δήμου «Νέας Πέλλης». Σήμερα ο οικισμός του όρμου της Σκάλας δεν υπάρχει, όπως δεν υπάρχει και η Κάτω Πέλλα. Καταστράφηκε εντελώς μαζί με τη γειτονική της «Κάτω Πέλλα» από τον τρομερό σεισμό, που έγινε το Σάββατο του Λαζάρου το 1894, και βύθισε στη θάλασσα ένα μεγάλο μέρος του οικισμού, το νεκροταφείο και την εκκλησία του (βλέπε σχετικά για τις καταστροφές αυτές στο παρακάτω έγγραφο υπ αριθμ. 6). Στη θέση της Κάτω Πέλλας υπάρχουν σήμερα χαλάσματα σπιτιών από το σεισμό (βλέπε σχετική εικ. 4), ελάχιστα παλιά και έρειπωμένα σπίτια, που είναι ακατοίκητα, 3-4 οικογένειες ψαράδων, που μένουν μόνιμα εκεί, με επικεφαλής τον 80χρονο κ. Γεώργιο Μαντά, λίγα νεόκτιστα σπίτια και στοιχειώδεις εγκαταστάσεις (καμπίνες-ντουζ) για την εξυπηρέτηση των επισκεπτών της πλάζ κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού.

κόλλας και ή σπουδαιότητά του συνίσταται στο ότι μās πληροφορεί: α) "Οτι ή επιτροπή τών Μακεδόνων, πού βρισκόταν στην 'Αθήνα, δέν επαναπαύτηκε μετά την έκδοση του Διατάγματος της 20ής Μαρτίου 1835 (έγγραφο 1), αλλά συνέχισε τόν άγώνα της για την εφαρμογή του με άπώτερο σκοπό νά βελτιώσει τις συνθήκες διαβιώσεως των Μακεδόνων προσφύγων και νά άρ-

Εικ. 4. Τα έρείπια του σπιτιού του Μακεδόνα 'Αναστασίου στην Κάτω Πέλλα, όπως σώζονται σήμερα μετά το σεισμό του 1894

χίσει νά λειτουργεί κανονικά ό οίκισμός σάν ανεξάρτητος και αὐτοτελής όργανισμός τοπικής αὐτοδιοικήσεως. β) Τήν άκριβή χρονολογία της άναγνώρισεως του δικαιώματος στους Μακεδόνες νά σχηματίσουν δικό τους Δήμο με τó όνομα «Πέλλα»¹. γ) "Οτι διατάσσεται ό προσδιορισμός της περιφέρειας του Δήμου. δ) Τήν έναρξη της πληρωμής, ύστερα από τρία χρόνια (δηλαδή από τó Μάιο του 1840), του 6% για τó χρεωλύσιο τών κτημάτων πού θά παραχωρηθοῦν στους κατοίκους. ε) Τήν καταβολή του δεκάτου τών προϊόντων στο Δήμο. στ) Τήν παράταση, για ένα ακόμα χρόνο, της άτέλειας

1. 'Από τή σύγκριση τών έγγραφών 1 και 3 γίνεται φανερό ότι ό άνώνυμος οίκισμός πού άναγνωρίστηκε τó 1835, πήρε άρχικά τó όνομα «Πέλλα Φθιώτιδος» στη διετία 1835-1837, άγνωστο από ποιόν και γιατί.

στην ξυλεία, που χρησιμοποιούσαν οι Μακεδόνες για το χτίσιμο τών σπιτιών τους. ζ) Ότι το ευεργετικό μέτρο της ατέλειας της ξυλείας διήρκεσε συνολικά τρία χρόνια (1835-1838)¹.

4. Τὸ τέταρτο ἔγγραφο εἶναι ἀντίγραφο τῆς διαταγῆς, πού ἔστειλε ὁ Διοικητὴς Φθιώτιδας Π. Λοιδορικής στίς 26 Ἰουνίου 1839 στὸν ὑποδιοικητὴ Λοκρίδας μὲ τὴν ἐντολὴ νὰ τὸ κοινοποιῇ στὸ Δῆμο Νέας Πέλλας. Εἶναι γραμμένο στὴν πρώτη σελίδα μιᾶς μονῆς λευκῆς κόλλας μὲ ἀρκετὰ καλλιγραφικὰ γράμματα, δίχως ὀρθογραφικὰ λάθη καὶ ἔχει διαστάσεις 28,5 × 22, 1 ἐκ. Βρίσκεται σὲ πολὺ καλὴ κατάσταση καὶ ἡ ὅλη ἐμφάνισή του εἶναι ἀρκετὰ καλαίσθητη. Στὴν πάνω ἀριστερὴ γωνία γράφει: ἀριθ. 3402.

1. Σύμφωνα μὲ τὴν τοπικὴ παράδοση στὸν ὄρμο τῆς Σκάλας τῆς Ἀταλάντης προσέγγιζαν μεγάλα ρωσικὰ φορτηγὰ πλοῖα, φορτωμένα μὲ ξυλεία πού τῇ διένεμαν δωρεάν στοὺς Μακεδόνες. Ὁ 80χρονος κ. Γεώργιος Μαντᾶς, πού προαναφέραμε, μᾶς ἐπιβεβαίωσε τὰ παραπάνω καὶ μᾶς ἔδειξε στὸ παλιὸ δικό του σπίτι καὶ στὰ γειτονικὰ ἐρείπια ξύλινα δοκάρια καὶ σανίδες, πού σώζονται ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνῃ σὲ ἀρκετὰ καλὴ κατάσταση. Σὲ ἕνα μαδερὶ μάλιστα, μὲ διαστάσεις 3 × 0,30 × 0,10 μέτρα, πού εἶναι καρφωμένο σὲ «μεντέρι» κοντὰ στὸ τζάκι τοῦ χειμωνιάτικου δωμάτιου, στὸ ἐρειπωμένο πιά σπίτι τοῦ Δήμου Λάζου στὴν Ἀνω Πέλλα, διαβάσαμε τὶς λέξεις: «Προέλευσις Ὁδησὸς-Τόπος Προορισμοῦ Σκάλα Ἀταλάντης-Δωρεάν-1836». Τὰ γράμματα εἶναι κεφαλαῖα, μὲ μαύρη, ἀνεξίτηλη μελάνη, προφανῶς σινικὴ, καὶ εἶναι ἀποτυπωμένα στὸ ξύλο σὲ βάθος λίγων χιλιοστών. Ὁ ἴδιος πληροφοριοδότης μᾶς εἶπε ἐπίσης ὅτι ὁ παππούς του ἔλεγε, πὼς ἡ ξυλεία πού μοιράστηκε δωρεάν στοὺς Μακεδόνες, ἦταν πάνω ἀπὸ 5.000 κυβικὰ μέτρα καὶ ὅτι τὰ περισσότερα σπίτια τοῦ Δήμου Νέας Πέλλας χτίστηκαν ἀπὸ Δυτικομακεδόνες καλφάδες (χτίστες), πού κατέγονταν ἀπὸ τὸ Ζιουπάνι (σημερινὸ Πεντάλοφο Βοΐου), ἀπὸ τὴ Σέλιτσα (Ἐράτυρα) καὶ ἀπὸ τὴν Κλεισοῦρα.

Ἡ ποσότητα τῆς ξυλείας μᾶς φαίνεται κάπως ὑπερβολικὴ, δεδομένου ὅτι τὰ σπίτια πού χτίστηκαν στὴν Κάτω καὶ Ἀνω Πέλλα δὲν ξεπερνοῦσαν τὰ 400-450. Ἴσως ὅμως μὲ τὴν ξυλεία αὐτὴ οἱ Μακεδόνες νὰ ἔφτιαξαν καὶ ἄλλα ἔργα καὶ ἐγκαταστάσεις (προβλήτες στὸ λιμάνι, ὑπόστεγα, στάβλους, μαντριὰ κ.λ.). Τὸ ὅτι ἐργάστηκαν Δυτικομακεδόνες χτίστες ἐπιβεβαιώνεται καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι τὰ περισσότερα, ἀν ὅχι ὅλα τὰ σπίτια, ὅπως τουλάχιστον μαρτυροῦν σήμερα τὰ ἐρειπωμένα ἀπομεινάρια, ἦταν χτισμένα μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ σχέδια τῆς μακεδονικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, πού τὰ συναντοῦμε στοὺς παραδοσιακοὺς οἰκισμοὺς τῆς Μακεδονίας (βλέπε σχετικὰ καὶ στίς Ἰωάννας Κωτσάκη, Οἱ Μακεδόνες τῆς Στεριῆς, «Μακεδονικὴ Ζωή», τεύχ. 60, Μάιος 1971, 9).

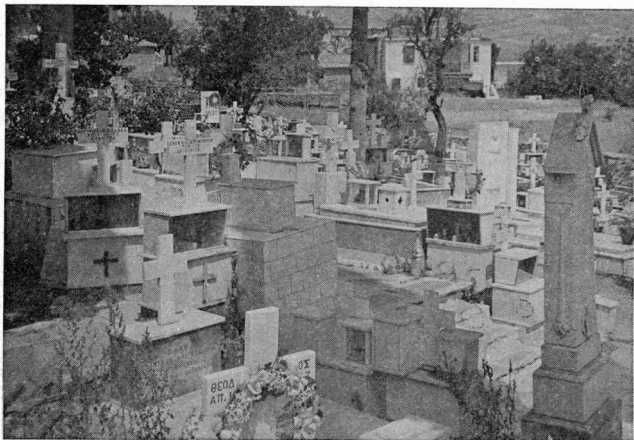
Νομίζουμε ὅτι ἀξίζει νὰ ἀναφέρουμε ἐπίσης ὅτι στὸ δυτικὸ τοῖχο τοῦ νεκροταφείου τῶν Μακεδόνων (εἰκ. 5) στὴν Ἀνω Πέλλα, εἶδαμε ριγμένη μιὰ ὀρθογώνια, πέτρινη πλάκα, πού ἔγραφε: «Ἐκτισαν τῶδε Ζ. Κάλφας ἀπὸ Σέλιτζα Ν. Ζουμπανιώτης κα' Ἀπ/λιο αὐλῃ» (21 Ἀπριλίου 1838). Τὰ γράμματα εἶναι ἀρκετὰ φθαρμένα, ἐπειδὴ δὲν ἦταν βαθιὰ χαραγμένα καὶ μόλις πού διαβάζονται. Δὲν ξέρομε ἀν ἡ πλάκα αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ κανένα γειτονικὸ σπίτι καὶ πετάχτηκε ἐκεῖ ἢ ἀπὸ τὴν παρακειμένη ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας, πού βρίσκεται μέσα στὸ νεκροταφεῖο. Δυστυχῶς στὴ φωτογραφία πού βγάλαμε δὲν διακρίνονται καθόλου τὰ γράμματα.

Ἀπὸ τὸ ἔγγραφο αὐτὸ μαθαίνουμε ὅτι: α) Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀταλάντης ἀντέδρασαν στὸ σχηματισμὸ τοῦ Δήμου Νέας Πέλλης καὶ τὴν ὑπαγωγὴ σ' αὐτὸν τοῦ οἰκισμοῦ τῆς Ἄνω Πέλλας. Ἡ ἀντίδραση αὕτη ἦταν εὐλογη καὶ ἀναπόφευκτη, γιατί ἡ Ἄνω Πέλλα ἐκτεινόμενη συνέχεια τῆς Ἀταλάντης, στὸ δυτικὸ μέρος της, περιόριζε τὴν ἑκτασὴ τῆς Κοινότητος Ἀταλάντης, ὕστερα ἀπὸ τὴν παραχώρηση κτημάτων στοὺς Μακεδόνες καὶ τὸν καθορισμὸ τῶν ὁρίων τοῦ Δήμου Νέας Πέλλας. Ἐστειλαν λοιπὸν οἱ Ἀταλαντεῖς ἀναφορὰ στὸν Ὅθωνα, στίς 5/17 Ὀκτωβρίου 1838 (δηλαδὴ 18 μῆνες μετὰ τὴν ἀναγνώριση τοῦ δικαιώματος στοὺς Μακεδόνες νὰ σχηματίσουν ἐλεύθερα καὶ ἀνεμπόδιστα δικό τους Δῆμο), ζητώντας προφανῶς τὴ μὴ ὑπαγωγὴ τῆς Ἄνω Πέλλας στὸ Δῆμο Νέας Πέλλας ἢ τὴν κατάργηση τοῦ Δήμου καὶ τὴν ὑπαγωγὴ τῶν οἰκισμῶν τῶν Μακεδόνων στὸ Δῆμο Ἀταλάντης. β) Οἱ Ἀταλαντεῖς φοβήθηκαν μὴ τυχὸν ὁ Δῆμος Νέας Πέλλας ἐπεκταθεῖ καὶ συμπεριλάβει καὶ ἄλλα χωριά τῆς γύρω περιοχῆς, ὁπότε, ὅπως ἦταν φυσικό, θὰ ἀντιμετώπιζαν οἰκονομικὲς δυσκολίες καὶ θὰ περιορίζοταν ὁ γεωργικὸς τους κλῆρος. γ) Ρητὰ καὶ κατηγορηματικὰ δηλώνεται ὅτι οἱ Μακεδόνες μποροῦν ἀνεμπόδιστα νὰ σχηματίσουν ἰδιαίτερο, δικό τους Δῆμο, ἂν τὸ θέλουν. δ) Ὁ Δῆμος «Νέας Πέλλης» δὲν εἶχε ἰδρυθεῖ καὶ δὲν εἶχε ἐπίσημα ἀναγνωρισθεῖ ἄκόμα. Ἡ ἐπίσημη ἰδρυση καὶ ἀναγνώρισή του ἐγίνε στίς 27-9-1848 (βλέπε ἔγγραφο 2). Τότε ἄρχισε νὰ λειτουργεῖ σὰν ξεχωριστὴ μονάδα τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

5. Τὸ πέ μ π τ ο ἔ γ γ ρ α φ ο ἀποτελεῖ συνέχεια τοῦ προηγούμενου. Εἶναι τὸ διαβιβαστικὸ μὲ τὸ ὁποῖο ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Λοκρίδας ἔστειλε στὴν Ἐπιτροπὴ τῶν Μακεδόνων τὸ παραπάνω (ὑπ' ἀριθ. 4) ἔγγραφο τοῦ διοικητῆ τῆς Φθιώτιδας. Στὴν πάνω ἀριστερῇ γωνίᾳ φέρει τὸν ἀριθμὸ 7550 καὶ ἐκδόθηκε στὴν Ἀταλάντη τὴν 1 Ἰουλίου 1839. Στὴν πάνω δεξιᾷ γωνίᾳ, μὲ ἄλλο γραφικὸ χαρακτῆρα, γράφει: «ἐλήφθη τὴν 2α Ἰουλίου 1839». Στὸ τέλος ἔχει στρόγγυλη σφραγίδα, ποὺ στὴν περιφέρειά της γράφει: «ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΛΟΚΡΙΔΟΣ» (εἰκ. 6). Οἱ διαστάσεις τῆς κόλλας, ἢ ποιότητα τοῦ χαρτιοῦ καὶ ὁ γραφικὸς χαρακτῆρας εἶναι ἀκριβῶς ἴδια μὲ τὸ προηγούμενο ἔγγραφο. Τὸ διαβιβαστικὸ αὐτὸ θὰ ἦταν χωρὶς καμιά σημασία, ἂν δὲν μᾶς ἔδινε μιὰ πολὺ χρήσιμη καὶ σπουδαία πληροφορία. Μᾶς διασώζει τὰ ὀνόματα τῶν δυὸ μελῶν τῆς πρώτης Ἐπιτροπῆς τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Μακεδόνων. Τὸ ἔγγραφο ἀπευθύνεται σ' αὐτοὺς. Μαθαίνουμε λοιπὸν ὅτι ἡ πρώτη Ἐπιτροπὴ τῶν Μακεδόνων προσφύγων ἀποτελοῦνταν ἀπὸ τὸ Δ. (Δημήτριος;) Κοκκαλιώτη καὶ τὸν Π. (Παναγιώτη) Π. Ναοῦ¹. Οἱ δυὸ αὐτοὶ

1. Ἀπὸ τὴ διμελὴ αὕτη Ἐπιτροπὴ τῶν Μακεδόνων, ὁ Δ. Κοκκαλιώτης μᾶς εἶναι ἀγνωστος ἀπὸ ἄλλη πηγὴ, ἀπ' ὅσα τοὐλάχιστον γνωρίζουμε. Ὁ Παναγιώτης Ναοῦ φαίνεται

Μακεδόνες ἔκαναν τὸν τόσο μεγάλο καὶ σκληρὸ ἀγώνα γιὰ νὰ πετύχουν τὴ μόνιμη ἐγκατάσταση τῶν κατατρεγμένων καὶ βασανισμένων μακεδονικῶν οἰκογενειῶν, τὴν ἐξασφάλιση μόνιμης στέγης, ιδιόκτητης καλλιεργήσιμης γῆς καὶ τὴν ἰδρυση δικοῦ τους Δήμου. Ἀπὸ τὴν ὅλη διατύπωση τοῦ ἐγγρά-

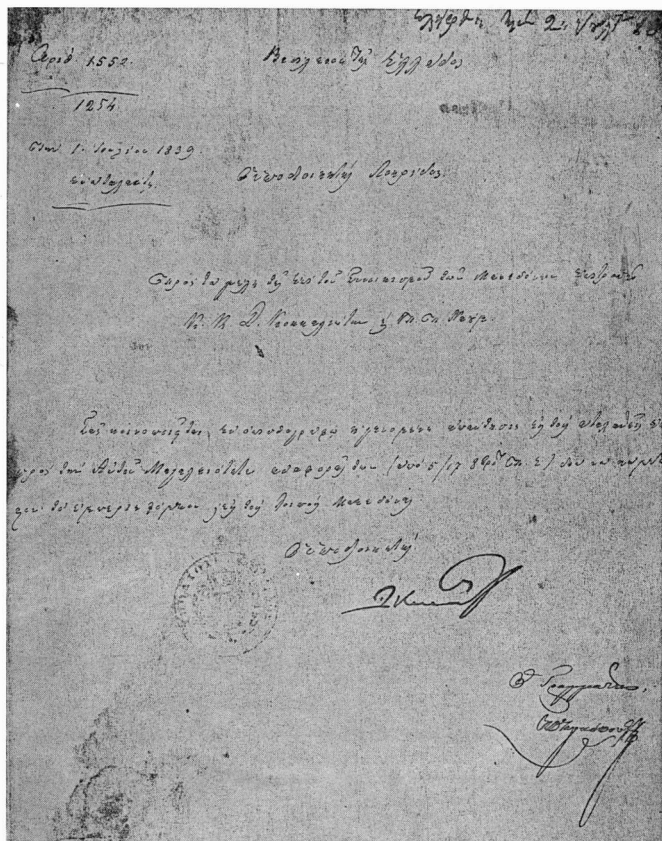

*Εἰκ. 5. Τὸ νεκροταφεῖο τῶν Μακεδόνων στὴν Ἀνω Πέλλα, ὅπου
βοῦσκονται θαμμένοι οἱ ἥρωες Καρατσαῖοι, Λαζαῖοι, Βλαχαβαῖοι,
Δουμπιώτηδες, Ὀλύμπιοι κ.ἄ.*

φου πρέπει νὰ θεωρηθεῖ σίγουρο καὶ βέβαιο ὅτι δὲν ὑπῆρχαν ἄλλα μέλη στὴν Ἐπιτροπὴ, ἐκτὸς ἀπ' αὐτοὺς τοὺς δύο¹.

ὅτι ἦταν ἔξυπνος καὶ δραστήριος καὶ οἱ Μακεδόνες πρόσφυγες τὸν περιέβαλλαν μὲ μεγάλη ἐκτίμηση καὶ ἀγάπη, γιὰτὶ μᾶς εἶναι γνωστὸς καὶ ἀπὸ ἄλλα ἐπίσημα ἔγγραφα. Ἀναφέρεται σὰν ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος τῶν προσφύγων τῆς Νάουσας στὶς Ἐθνοσυνελεύσεις, ποὺ ἔγιναν στὸ Ἄργος καὶ στὸ Ναύπλιο. Γιὰ πρώτη φορὰ τὸν συναντοῦμε νὰ παίρνει μέρος στὴ Β' προκαταρκτικὴ συνεδρίαση τῶν ἀντιπροσώπων, ποὺ ἔγινε στὸ Ἄργος στὶς 6 Δεκεμβρίου 1831 (Ἀρχεῖα Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας, τ. 5, σ. 315). Στὴ συνέχεια πῆρε μέρος στὴν ΚΓ', ΚΔ' καὶ στὴ ΛΓ', συνεδρίαση τῆς Ε' Ἐθνοσυνελεύσεως (22-1-1832, 23-1-1832 καὶ 4-2-1835 ἀντιστοίχως) καὶ ὑπόγραψε τὰ Α', Β', Γ' καὶ Δ' ψηφίσματα ποὺ ἔκανε ἡ Ε' Ἐθνοσυνέλευση στὶς 8-12-1831 στὸ Ἄργος τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1831 καὶ στὶς 4-1-1832 στὸ Ναύπλιο (βλέπε Ἀρχεῖα Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας, τ. 5, σ. 60, 63, 85, 199 καὶ Ἀ π. Β α κ α λ ο π ο ὕ λ ο υ, Πρόσφυγες..., ὁ π., σ. 152).

1. Στὸ Πρωτόκολλο τῆς 20ῆς Αὐγούστου 1845, ποὺ δημοσίευσε ὁ κ. Γεώργιος Χιο-νίδης, Ἑγγραφα τῆς Ἱστορίας τῆς Μακεδονίας κατὰ τὴν τουρκοκρατίαν, «Μακεδονικά»

Εικ. 6. Τὸ πέμπτο ἔγγραφο

6. Το έκτο έγγραφο είναι αντίγραφο του υπομνήματος που έκανε η Κοινότητα της Άνω Πέλλας στις 20 Μαΐου 1915 προς το Διοικητικό Δικαστήριο της Λαμίας για την εκδίκαση της προσφυγής κατά της Κοινότητας Άταλάντης, η οποία πρωτοδίκως είχε κατορθώσει να συμπεριλάβει στη δικαιοδοσία της όλα τα γύρω κτήματα (άκομα και τόν άμπελώνα των Μακεδόνων) του τώος Δήμου Νέας Πέλλας.

Το αντίγραφο αυτό είναι γραμμένο σε 8 κόλλες αναφοράς μόνο στη μία σελίδα και χωρίζεται σε 16 παραγράφους. Τα γράμματα, γραμμένα με μαύρη μελάνη, δεν είναι πολύ καλλιγραφικά, αλλά διαβάζονται σχετικά εύκολα. Όρθογραφικά λάθη δεν έχει. Η σπουδαιότητα του εγγράφου αυτού είναι μεγάλη, γιατί δεν αποτελεί για τόν ιστορικό έρευνήτή μία τυπική προσφυγή άδικημένων πολιτών στο Διοικητικό Δικαστήριο ή ένα άπλο δικαστικό έγγραφο, αλλά περιέχει, έστω και περιληπτικά, την ιστορία του οικισμού των Μακεδόνων. Οί πληροφορίες που μās δίνει είναι πολλές και σπουδαίες. Συγκεκριμένα, από το έγγραφο αυτό μαθαίνουμε: α) Για την ίδρυση της «Νέας Πέλλας» και τη μόνημη εγκατάσταση σ' αυτή των απογόνων των Λαζαίων, των Βλαχαβαίων, του Νικοτσάρα κ.ά. β.) Ότι το Βασ. Διάταγμα που εκδόθηκε στις 24 Άπριλίου 1837 (το όρθό είναι στις 25, βλέπε έγγραφο ύπ' αριθ. 3) και πρόβλεπε την ίδρυση και το σχηματισμό ξεχωριστού Δήμου και τόν προσδιορισμό των φυσικών όριών του, δεν εφαρμόστηκε άμέσως, αλλά με καθυστέρηση μίας όλόκληρης δεκαετίας. Η καθυστέρηση αυτή έγινε για άγνωστους λόγους. γ) Ότι ο οικισμός στη «Σκάλα Άταλάντη» (ή μετέπειτα Κάτω Πέλλα) δημιουργήθηκε μετά την ίδρυση της Άνω Πέλλας. δ) Ότι οί Μακεδόνες επιδόθηκαν με ζήλο στα θαλασσινά επαγγέλματα και κατόρθωσαν μέσα σε λίγα χρόνια να παρουσιάσουν έντυπια οικονομική πρόοδο. ε) Ότι ο Δήμος Άταλάντης συστήθηκε πριν από το 1848. στ) Ότι ή Άνω Πέλλα δεν είχε άγροτική περιφέρεια και ότι τα όριά της έφταναν μόνο σε άκτίνα 500 μέτρων από τόν οικισμό. ζ) Ότι ο τρομερός σεισμός του 1894 κατέστρεψε και έρήμωσε έντελώς την Κάτω Πέλλα και οί κάτοικοι που επέ-

14 (1974)92, 93, 94, συναντούμε 5μελή Έπιτροπή των Μακεδόνων, στην όποια όμως δεν αναφέρονται τα όνόματα του Κοκκαλιώτη και του Ναούμ. Στις υπόλοιπες ύπογραφές ύπάρχουν βέβαια αυτά τα έπώνυμα, αλλά δεν ταιριάζουν τα μικρά τους όνόματα. Προφανώς θά πρόκειται για συγγενικά τους πρόσωπα. Δεν πρέπει επομένως να αποκλεισθούν οι έξης έκδοχές: α) ότι αρχικά ή Έπιτροπή ήταν διμελής και άργότερα (μετά το 1840), στη συνέχεια των άγώνων που έκαναν οί Μακεδόνες για την όριστική άποκατάστασή τους, καθώς έβλεπαν να μη πραγματοποιείται ή ίδρυση του Δήμου τους και να μη εκτελείται το Βασιλικό Διάταγμα του 1835, να έγινε πενταμελής· β) ότι οί Κοκκαλιώτης και Παναγιώτης Ναούμ πέθαναν στο διάστημα των 9 χρόνων (1 Ιουλίου 1839-25 Αυγούστου 1848), το όποιο χωρίζει τα δυό έγγραφα (το ύπ' αριθμ. 4 της έργασίας μας και το παραπάνω Πρωτόκολλο).

ζησαν εγκατέλειψαν όριστικά από τότε τόν οίκισμό αυτό. η) "Ότι ή "Ανω Πέλλα έγινε πρωτεύουσα τοῦ Δήμου στίς 5 Μαρτίου 1906. θ) "Ότι τὸ 1915 οἱ κάτοικοι τῆς Νέας Πέλλας ἦταν περίπου 1.000 καὶ εἶχαν δικό τους δημοτικό σχολεῖο. ι) "Ότι στίς 29 Αὐγούστου 1912 καταργήθηκε ὁ Δήμος Νέας Πέλλας καὶ ὁ οἰκισμός ἀναγνωρίστηκε σάν ξεχωριστὴ Κοινότητα. ια) "Ότι τὸ κληροδόστημα τοῦ ἀειμνήστου, μεγάλου εὐεργέτη βαρόνου Κων/νου Βέλιου (ἀπὸ τῆ Βλάστη Κοζάνης), γιὰ νὰ σπουδάξουν δωρεάν ἄριστοι Μακεδόνες μαθητές, ἦταν 30.000 ἀργυρὰ φιορίνια. ιβ) "Ότι τὸ 1915 οἱ Μακεδόνες κτηνοτρόφοι εἶχαν κοπάδια μὲ 5.000 γιδοπρόβατα.

7. Τὸ ἔβδ ο μ ο ἔ γ γ ρ α φ ο εἶναι σχέδιο ἀναφορᾶς ποὺ ἔκαναν οἱ κάτοικοι τῆς Ἄνω καὶ Κάτω Πέλλας πρὸς τὴν Κυβέρνηση, γιὰ νὰ διαμαρτυρηθοῦν ἐπειδὴ ἡ Ἄνω Πέλλα, δὲν ἀναγνωρίζοταν σάν Κοινότητα, παρόλο ποὺ εἶχε ὅλες τίς τυπικὲς καὶ οὐσιαστικὲς προϋποθέσεις ποὺ πρόβλεπε ὁ σχετικὸς νόμος. Ἡ ἀναφορὰ αὐτὴ εἶναι γραμμὴν σὲ δυὸ φύλλα κόλλας ἀναφορᾶς, ἀλλὰ πούθενά δὲν γράφει τὴ χρονολογία συντάξεώς της. Ἄν ὅμως λάβουμε ὑπόψη μας τὸ ὑπ' ἀριθ. 6, παρ. 9, ἔγγραφο, μπορούμε νὰ συμπεράνουμε ὅτι γράφτηκε γύρω στὰ 1912 καὶ ἴσως ἡ ἀναφορὰ αὐτὴ νὰ ἔγινε ἡ αἰτία νὰ ἐκδοθεῖ τὸ Βασιλικὸ Διάταγμα στίς 29 Αὐγούστου 1912, τὸ ὁποῖο ἀναγνώριζε τὴν Ἄνω καὶ Κάτω Πέλλα σάν ξεχωριστὴ Κοινότητα.

Τὸ ἀχρονολόγητο αὐτὸ ἔγγραφο (σχέδιο ἀναφορᾶς) εἶναι γραμμένο μὲ εὐανάγνωστα γράμματα, δίχως ὀρθογραφικὰ λάθη. Τὸ μόνο χρήσιμο στοιχεῖο ποὺ προκύπτει ἀπ' αὐτὸ εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ πρόσφυγες Μακεδόνες ἤθελαν νὰ ἔχουν πάντοτε δική τους, ἀνεξάρτητη Κοινότητα. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ πίστευαν πὼς διατηροῦν ζωντανὴ τὴν ἱστορικὴ τους παράδοση καὶ πὼς τιμοῦν τοὺς ἥρωικούς προγόνους των καὶ τοὺς μακροχρόνιους καὶ σκληροὺς ἀγῶνες ποὺ εἶχαν κάνει, γιὰ νὰ δημιουργήσουν μιὰ νέα πατρίδα καὶ νὰ ἀποκτήσουν δική τους στέγη καὶ περιουσία.

8. Τὸ δ γ δ ο ο ἔ γ γ ρ α φ ο εἶναι προφανῶς ἓνα μέρος ἀπὸ σχέδιο ἔγγραφου (ἀναφορᾶς ἢ ὑπομνήματος) ποὺ ὑπέβαλαν οἱ Μακεδόνες τῆς Νέας Πέλλας πρὸς τὴν Κυβέρνηση, ἀναφέροντας τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους ἦταν ἀπαραίτητη ἡ δημιουργία ξεχωριστῆς Κοινότητος στὴ Νέα Πέλλα. Εἶναι γραμμένο σὲ δυὸ φύλλα κόλλας ἀναφορᾶς, μὲ ἀρκετὰ καλλιγραφικὰ καὶ εὐανάγνωστα γράμματα, δίχως ὀρθογραφικὰ λάθη. Δὲν γράφει κι αὐτὸ τὴ χρονολογία τῆς συντάξεώς του, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ περιεχόμενο προκύπτει ὅτι γράφτηκε μετὰ τὸ 1916. Μὲ τὸ ἔγγραφο αὐτὸ οἱ Μακεδόνες ἐπεδίωκαν σίγουρα τὴ μὴ ὑπαγωγή τοῦ οἰκισμοῦ τους στὸ Δῆμο Ἀταλάντης καὶ τὴ διατή-

ρηση της παλιάς, ανεξάρτητης Κοινότητας τους. Οί λόγοι που επικαλούνται μās πείθουν άπόλυτα γιά την επιδίωξή τους αυτή¹.

Η σπουδαιότητα του έγγραφου αυτού συνίσταται στο γεγονός ότι μās πληροφορεί: α) "Οτι η Νέα Πέλλα γύρω στá 1920 εξακολουθούσε νά έχει 1.000 περίπου κατοίκους. β) "Οτι εκτός από τó Βασιλικό Διάταγμα του 1835 (άρθρ. 1) εκδόθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 1839 και άπόφαση της Βασιλικής Γραμματείας, που άναφερόταν στη δημιουργία της Νέας Πέλλας και την άποκατάσταση των Μακεδόνων. γ) "Οτι τó Βέλειο κληροδότημα την εποχή αυτή έφτανε τís 340.000 δραχμές, ποσόν άρκετά σεβαστό. δ) "Οτι με τó ύπ' αριθμ. 3509 Βασιλικό Διάταγμα, που εκδόθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 1841, ή βιβλιοθήκη του βαρόνου Βέλιου παραχωρούνταν στη Νέα Πέλλα. "Οπως όμως είναι γνωστό, ή βιβλιοθήκη τελικά παρέμεινε στην Έθνική Βιβλιοθήκη 'Αθηνών, όπου βρίσκεται και σήμερα².

9. Τ ό έ ν α τ ο έ γ γ ρ α φ ο είναι άκριβές άπόσπασμα της ύπ' αριθμ. 297 (19 Σεπτεμβρίου 1920) άποφάσεως του Πρωτοδικείου Λαμίας, ή όποία άφορά την άναθεώρηση του έκλογικού καταλόγου της Κοινότητας Νέας Πέλλας. 'Από την άπόφαση αυτή μαθαίνουμε: α) Τή διαγραφή του Κόκκινου Δημητρίου του 'Αθανασίου με τή δικαιολογία ότι είχε έγκατασταθεί μόνιμα στόν Πειραιά. β) Τή διαγραφή 8 άρρένων της Νέας Πέλλας, έπειδή είχαν πεθάνει. γ) Τήν έγγραφη 34 άρρένων Μακεδόνων και 61 άρρένων προσφύγων που είχαν έγκατασταθεί μόνιμα στη Νέα Πέλλα. Η δικαστική αυτή άπόφαση είναι γραμμένη σέ 4 φύλλα κόλλας άναφορās με άρκετά καλλιγραφικά και εύανάγνωστα γράμματα. Θεωρήσαμε χρήσιμη τή δημοσίευσή της: α) έπειδή περιλαμβάνει τά όνόματα των έκλογέων προσφύγων που έγκαταστάθηκαν μόνιμα στη Νέα Πέλλα. Τό γεγονός της έγκαταστάσεως προσφύγων στόν οικισμό των Μακεδόνων νομίζουμε ότι είναι ένδιαφέρον, δέν γνωρίζουμε όμως άπό πού προέρχονταν αυτοί οί πρόσφυγες και πότε άκριβώς έγκαταστάθηκαν στη Νέα Πέλλα. 'Από τά έπάνωμά τους, που τελειώνουν σέ -ίδης, -άδης, ύποθέτουμε ότι ήταν Μικρασιάτες και θά πρέπει νά κατέφυγαν στη Νέα Πέλλα μετά τó 1912. β) 'Επειδή μās πληροφορεί τό έτος διαγραφής των 8 Μακεδόνων που είχαν πεθάνει τή χρονιά 1919-1920.

1. Τό γεγονός αυτό μās τó επιβεβαίωσε και ό δικηγόρος της Λαμίας κ. Κώστας 'Αβραάμ, Μακεδόνας άπό τή Νέα Πέλλα, ό όποιος θυμάται ότι οί κάτοικοι της Νέας Πέλλας έκαναν μεγάλους άγώνες και πολλές προσπάθειες μέχρι τó 1940 νά άποσπαστούν άπό τó Δήμο 'Αταλάντης και νά άναγνωρίσουν τόν οικισμό τους σάν ξεχωριστή Κοινότητα.

2. 'Α π. Β α κ α λ ο π ο ύ λ ο υ, Πρόσφυγες..., ό.π., σ. 171. 'Ι ω ά ν ν α ς Κ ω τ σ ά κ η, Οί Μακεδόνες της Στεριάς, ό.π., σ. 11, Μ ι χ. Κ α λ ι ν δ έ ρ η, 'Ο Βαρώνος Κωνσταντίνος Βέλιος..., ό.π., σ. 46-47.

10. Τὸ δέκατο ἔγγραφο εἶναι πλήρης καὶ ἀναθεωρημένους ἐκλογικὸς κατάλογος τῆς Κοινότητος Νέας Πέλλας τοῦ ἔτους 1915. Δυστυχῶς περιλαμβάνει μόνο τοὺς ἄρρενες ἐνήλικες, ποὺ ἔχουν δικαίωμα ψήφου. Εἶναι τυπωμένος σὲ 7 φύλλα μὲ διαστάσεις 36×23 ἐκ. Τυπώθηκε στὰ τυπογραφεῖα τοῦ Κ. Ι. Μαυροειδῆ στὴ Λαμία. Περιλαμβάνει συνολικὰ 370 ἄρρενες σὲ ἀλφαβητικὴ σειρά. Σὲ κάθε σελίδα ὑπάρχουν 8 στηλές, στὶς ὁποῖες γράφονται: ὁ αὖξοντας ἀριθμός, τὸ ἐπώνυμο, τὸ ὄνομα, τὸ ὄνομα πατρός, ἡ ἡλικία, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ὁ τόπος διαμονῆς τοῦ ἐκλογέα. Κρίναμε σκόπιμη καὶ χρήσιμη τὴ δημοσίευσή του γιατί: α) Διασώζει ὅλους τοὺς ἐνήλικες ἄρρενες κατοίκους τῆς Νέας Πέλλας. β) Ἐχοντας σὰν βάση τὰ ὑπ' ἀριθμ. 6 καὶ 8 ἔγγραφα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μαθαίνουμε ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Νέας Πέλλας εἶναι τὴν ἐποχὴ αὐτὴ (1912-1915) 1.000 περίπου ψυχές, μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι ἡ σύνθεσις τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ οἰκισμοῦ ἦταν 370 ἄρρενες καὶ 630 γυναικόπαιδα. γ) Μᾶς πληροφορεῖ τὴν ἡλικία τοῦ καθένα κι ἐπομένως μπορούμε νὰ ὑπολογίσουμε τὸ ἔτος γεννήσεώς τους. δ) Μαθαίνουμε ὅτι τὸ 1915 ζοῦσαν ἀκόμα στὴ Νέα Πέλλα πολλοὶ ἥρωες ἢ γιοὶ ἢ ἐγγόνια μεγάλων ἀγωνιστῶν καὶ ἡρώων, π.χ. ὁ Κων/νος Βλαχάβας τοῦ Εὐθυμίου, 80 χρονῶν, ὁ Διαμαντῆς Ἰωάννης τοῦ Διαμαντῆ, 66 χρονῶν, γιὸς τοῦ Διαμαντῆ Ὀλύμπιου, ὁ Δουμπιώτης Κοσμᾶς τοῦ Ἀστερίου, 80 χρονῶν, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Ὀλύμπου τοῦ 1878, ὁ Καρατάσος Κων/νος τοῦ Δημητρίου 60 χρονῶν, ὁ ἀξιωματικὸς Λάζος Ἀλέξανδρος τοῦ Δήμου, 68 χρονῶν, δισέγγονος τοῦ ἑξαρχοῦ Λάζου καὶ ἐγγονὸς τοῦ Λιόλιου Λάζου, ποὺ πιάστηκε αἰχμάλωτος τὸ 1813 καὶ κρεμάστηκε ἀπὸ τοὺς Τούρκους στὸ Σταυροδρόμι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Συρόπουλος Νικόλαος τοῦ Κων/νου κ.π.ᾶ. ε) Μαθαίνουμε ὅτι τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ζοῦσαν περισσότεροι ἀπὸ 90 γέροντες, ἡλικίας 80-111 χρονῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ζήσει τὰ φοβερά, ἀλλὰ καὶ γεμάτα ἥρωισμό χρόνια τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς Χαλκιδικῆς, τῆς Νάουσας, τοῦ Ὀλύμπου, τοῦ 1854 καὶ τοῦ 1878, εἶχαν περάσει τὶς στερήσεις τῆς προσφυγιάς, τὰ βάσανα τοῦ κατατρεγμοῦ, τὶς περιπλανήσεις, τοὺς ἀγῶνες τῆς ἀποκαταστάσεώς τους κι ἐπομένως ἀποτελοῦσαν τὴν ἄγραφη, τὴ ζωντανὴ ἱστορία τῶν Μακεδόνων ἀγωνιστῶν. στ) Πληροφοροῦμαστε τὰ ἐπαγγέλματα, ποὺ ἀσκούσαν οἱ Μακεδόνες τῆς Νέας Πέλλας, στὶς ἀρχές τοῦ αἵωνα μας.

Δημοσιεύουμε στὴ συνέχεια τὰ ἔγγραφα διατηρώντας τὴν ὀρθογραφίαν τῶν πρωτοτύπων.

Β'. ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

1

23.152

Ὁθων ἐλέω Θεοῦ Βασιλεὺς
τῆς Ἑλλάδος

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 12/24 Μαρτίου ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἀπεφασίσθη ὡς ἔπεται.

1

Οἱ Μακεδόνες ἐκεῖνοι, οἵτινες εἰσὶν ἤδη καταγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον τῶν Μακεδόνων ὅστις ἐπαρουσιάσθη ἤδη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Μακεδόνων, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες θέλουσιν ἀναφερθῆ καὶ ἐγκαταταχθῆ ἐντὸς 4 μηνῶν, διὰ τὰ ἀποκατασταθῶσι καὶ οὗτοι εἰς Ἀταλάντην, ὅλοι οὗτοι θέλουσι παραπεμφθῆ εἰς τὸν Ἐπαρχον Ἀταλάντης, ἡ δὲ Ἀρχὴ αὕτη συνεννοουμένη μετὰ τοῦ Β(ασιλικοῦ) Ἐφόρου, ὀφείλει νὰ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς νέους ἀποίκους ἀκαλλιεργήτους μὲν ἀλλὰ καλλιεργησίμους γαίας καὶ οἰκόπεδα συμμόρφως μὲ τοὺς περὶ Πεταλιδίου(;) προσδιορισμοὺς καὶ διατάξεις.

2

Ἡ δὲ ἀναλογία παραχωρηθησομένων γαιῶν θέλει εἶναι προσδιωρισμένη ἀπὸ 30 ἕως 50 στρέμματα εἰς ἐκάστην δὲ οἰκογένειαν θέλει δοθῇ ἓν στρέμμα διὰ οἰκίαν καὶ κῆπον.

3

Θέλουσι ληφθῇ τὰ αὐτὰ μέτρα καὶ δι' ἐκείνους τοὺς Μακεδόνας, οἵτινες ἔχουσι δικαίωμα ἀξιώσεως εἰς τὸν ἀπὸ 20 Μαΐου Νόμον, μέχρι δευτέρας διαταγῆς, ὅποια λαμβάνοντες καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς μεχριστότον προσδιορισθῶσιν αἱ ἀπαιτήσεις των διὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διορισθείσης ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

4

σ. 2

Δὲν εἶνε δυνατόν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ δοθῇ Δάνειον/εἰς τοὺς μετανάστας.

5

Ὡς πρὸς δὲ τὴν περὶ οἰκοδομῆς καὶ χρήσεως οἷας δῆποτε ξυλείαν καθὼς καὶ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ὕλικῶν τῶν οἰκοδομῶν παραπέμπεται ἡ Γραμμα(ατεία) εἰς τὴν ἀρ. 1 τῆς ἀπὸ 20 Ὀκτωβρ(ίου) /1 Νοεμβρ(ίου) καὶ ὑπ' ἀριθ. 18389 Β(ασιλικήν) Ἀπόφασιν, κατὰ συνέπειαν τῆς ὁποίας θέλουσιν ἐκδοθῇ ἀπὸ τὴν Γραμματεῖαν αἱ ἀνήκονσαι ὁδηγαί.

6

Περὶ δὲ τῆς καταμετρήσεως τῶν νεωστὶ παραχωρηθέντων γαιῶν πρέπει νὰ ἀποσταλῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν εἰς Γεωμέτρης εἰς Ἀταλάντην καὶ νὰ διαταχθῇ ὁ ἐκεῖ Ἐπαρχος περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου, περὶ οὗ ἐγκρίνομεν τὴν ποσότητα τῶν 500 δραχμῶν ἐπιφυλαττομένων τακτικῶν ἀποδείξεών του.

7

Ἐξ αἰτίας δὲ τοῦ κατεπείγοντος τῆς ἐκτελέσεως τούτου τοῦ μέτρου, μᾶς φαίνεται περιττὴ ἡ ἀποστολὴ μιᾶς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῆς ποιότητος τῶν γαιῶν, διότι ἡμεῖς περιμένομεν ἀπὸ τὸν γνωστὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀκριβὴ τῶν χρεῶν του ἐκτέλεσιν τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν Βουλῆσεως.

8

Θέλει γνωστοποιηθῇ ἡ ἡμετέρα βούλησις εἰς τὴν ἐνταῦθα εὐρισκομένην τῶν Μακεδόνων Ἐπιτροπῇ, καὶ νὰ προκληθῇ ν' ἀπέλθῃ ἀνυπερθέτως εἰς Ἀταλάντην πρὸς ταχείαν ἐναρξιν τῶν ἀναγκαίων προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου / 1 Ἀπριλίου 1835

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἡ Ἀντιβασιλεία
ὁ Κόμης Ἀρμανσπεργ. Κόβελ. Ἐἵδεκ
ἴσον τῷ πρωτοτόπῳ
Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1835
ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς
Ἰωάννης Κωλέτης

2

Περὶ Σχηματισμοῦ τοῦ χωρίου Σκάλας Β.Α. 19 Ὀκτωβρίου 1840.

Ἄρθ(ρον) 1. Ἀναγνωρίζομεν τὸ εἰς Σκάλαν τῆς Ἀταλάντης συστηθὲν χωρίδιον ὡς ἀπουκίαν καὶ διὰ τοῦτο ἐκάστη τῶν ἀποκατασταθεῶν 43 οἰκογενειῶν θέλει λάβει δωρεὰν 1300 Βασ(ιλικούς) πήχεις δι' οἰκόπεδον καὶ κήπον.

Ἄρθ(ρον) 2. Αἱ προικοδοτήσεις τῶν οἰκογενειῶν τούτων θέλουν γίνεαι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1835 Νόμου.

Περὶ σχηματισμοῦ Δήμου Νέας Πέλλης Βασ. Α. 27 Σεπτεμβρίου 1848.

Εἰς τὴν θέσιν Σκάλαν τῆς Ἀταλάντης σχηματίζεται δήμος τῶν Μακεδόνων ὑπὸ τὸ ὄνομα δήμος Νέας Πέλλης.

Βασ(ιλικὸν) Διάταγμα 25 Μαΐου 1916

ἀριθ. φύλλον Ἐφημερίδος (Κυβερνήσεως) Α' τεύχους 95

Περὶ μερικῆς ἀνακλήσεως Β. Διαταγμάτων.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ(ον) 2 τοῦ ΔΝΖ νόμου καὶ τὴν ἐπισυναφθεῖσαν

τῷ παρόντι αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τοῦ Ἡμ(ετέρου) ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑ-
πουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀνακαλοῦμεν τὰ ἀπὸ 29 Αὐγούστου δύο Βασιλικά (Διατάγματα, τὸ
μὲν περὶ ἀναγνώρισεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, τὸ δὲ περὶ προσαρτήσεως
εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τοῦ Νομοῦ Φθιωτιδοφωκίδος συνοικισμῶν
τοῦ νομοῦ τούτου, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῶν ἀνεγνωρίσθη ὁ δῆθεν συνοικισμὸς Ἄνω
Πέλλης ὡς ἰδίᾳ Κοινότης «Νέα ἢ Ἄνω Πέλλη» προσετρήθησαν δὲ εἰς ταύτην
οἱ συνοικισμοὶ Κάτω Πέλλη καὶ Ὀρμος Κάτω Πέλλης.

Συγχωνεύομεν πρὸς τὴν Κοινότητα Ἀταλάντης τὴν ἐν αὐτῷ συνοικίαν
Ἄνω Πέλλη. Ἀναγνωρίζομεν ὡς ἰδίαν Κοινότητα ὑπὸ τὸ ὄνομα Νέα Πέλλη
τὸν συνοικισμὸν Κάτω Πέλλη ἀποτελοῦντα ἔδρα τῆς Κοινότητος καὶ προσαρ-
τῶμεν εἰς αὐτὴν τὸν συνοικισμὸν Ὀρμος Κάτω Πέλλης.

Ἀθῆναι 25 Μαΐου 1916

Ὁ Βασιλεὺς

Κ(ων)νος

Ὁ Ὑπουργὸς

3

ἐλήφθ(η) 22 μαΐου 1837

Ἀριθ. 21.811

Ἀθήναις 25 Ἀπριλίου/7 Μαΐου 1837

Ὅθον καὶ λ.π.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνισχύσωμεν τῶν συνοικισμῶν τῶν ἐν Πέλλῃ τῆς Λο-
κρίδος Μακεδόνων κατ' αἰτήσιν τῆς ἐπὶ τοῦ συνοικισμοῦ τούτου ἐπιτροπῆς καὶ
ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας ἀπὸ
12/24 ἀπριλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτομεν.

Ἴον νὰ σχηματισθῇ εἰς πέλλην Φθιώτιδος Δήμος τῶν Μακεδόνων καὶ νὰ
προσδιορισθῇ ἡ περιφέρεια αὐτοῦ.

2ον νὰ ἀρχίσῃ ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐξ τοῖς % τῶν διὰ τὸ χρεωλύσιον τῶν πα-
ραχωρηθησομένων εἰς τοὺς συνοικισμένους Μακεδόνας Γαιῶν μετὰ τρία ἔτη,
ἂφ' ἧς ἡμέρας παραλάβῃ ἕκαστος τὴν προσδιορισθησομένην εἰς αὐτὸν μερίδα,
ἀντὶ δὲ τῶν τρία τοῖς % διὰ τὸν φόρον τῆς Γῆς ταύτης ἡμποροῦν νὰ πληρω-
σουν τὸ ἀπλοῦν Δέκατον ἐκ τῶν προϊόντων.

3ον νὰ παραταθῇ ἐν ἔτος ἀκόμῃ ἡ ἀτέλεια ἐπὶ τῆς ξυλείας τῆς εἰσαγομένης
διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῶν ἐν Πέλλῃ οἰκημάτων τῶν Μακεδόνων

Ἀθῆναι 25 ἀπριλίου/7 Μαΐου 1837

Ὅθον

Ἀριθ. 3402

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Ἐν Λαμίᾳ τὴν 26ην Ἰουνίου
1839

Ὁ Διοικητὴς Φθιώτιδος

Πρὸς τὸν ὑποδιοικητὴν Λοκρίδος

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀρ. 5965 Π.Ε. Διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Β. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, προσκαλεῖσθε, Κύριε ὑποδιοικητά, νὰ κοινοποιήσγη εἰς τοὺς κατοίκους Ἀταλάντης εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 5/17 8/βρίου 1838 πρὸς τὴν Α.Μ. ἀναφορᾶς των περὶ τοῦ εἰς Νέαν Πέλλην Συνοικισμού, ὅτι:

Α) Οἱ ἐν Νέᾳ Πέλλῃ Μακεδόνες ἤμποροῦν νὰ σχημοτίσων Δῆμο ἰδιαίτερον, ἂν τοὺς συμφέρῃ, ἀφ' οὗ μάλιστα ἔχον τὴν ἐπὶ τούτῳ Βασιλικὴν ἄδειαν ἀλλὰ

Β) οὐδὲν τῶν, εἰς τὸν Δῆμον Ἀταλάντης, συμπεριλαμβανομένων χωρίων ἤμπορεῖ ν' ἀποσπασθῇ ἐκεῖθεν διὰ νὰ συσσωματωθῇ μετὰ τὸν Δῆμον Νέας Πέλλης, διότι δὲν δύνανται καμμία Κοινότης νὰ κάμῃ τοιαύτην ἀπαίτησιν ἐπὶ τῷ ἀπλῷ λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐσόδων των. Αἰτήσεις τοιαύτης γίνεται μόνον ἀπὸ τὰ ἀπαρτίζοντα διὰ τὸ συμφέρον των Δῆμον τινὰ χωρία καὶ τότε πάλιν πρέπει πρὸ πάντων νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τῆς ἀποχωρισθησομένης κοινότητος (ᾶρα ἄρθρ. 8.203 περὶ Δήμων Νόμον).

Προσκαλεῖσθε προσέτι νὰ κοινοποιήσγη τὴν ἀπόφασιν ταύτην καὶ εἰς τοὺς Μακεδόνες.

Ὁ Διοικητὴς

Ὁ Γραμματεὺς

Π. Λοιδορίκης

Κ. Π. Μπονζᾶς

Ἀριθ. 7550/1254

τὴν 1 Ἰουλίου 1839

ἐλήφθη τὴν 2 Ἰουλίου 1839¹

ἐν Ἀταλάντῃ

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Ὁ ὑποδιοικητὴς Λοκρίδος

Πρὸς τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ Συνοικισμού τῶν Μακεδόνων Ἐπιτροπῆς κ.κ. Α. Κοκκαλιώτην καὶ Π. Π. Ναοῦμ.

Σᾶς κοινοποιεῖται ἐν ὀπισθογράφῳ ἡ γενομένη ἀπάντησις εἰς τοὺς Ἀταλαντεῖς ἐπὶ τῆς πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα ἀναφορᾶς των (ἀπὸ 5/17/8βρίου

1. Μὲ ἄλλο γραφικὸ χαρακτήρα.

π.ε.) διὰ τὰ κάμετε γνωστὸν τὸ ἐμπεριεχόμενον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Μακεδόνας.

.....
 Ὁ ὑποδιοικητῆς
 σφραγίδα καὶ ὑπογραφή (δυσανάγνωστη)
 Ὁ Γραμματεὺς
 Β. Α. Ταγκόπουλος

6

Ὑπόμνημα
 τῆς Κοινότητος Ἐνω Πέλλης ἢ Νέας Πέλλης
 Πρὸς
 τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον ἐπὶ τῆς ἐκδικάσεως
 τῶν προσφγῶν τῶν Κοινοτήτων

1. Εἶναι ἐκ τῆς ἱστορίας γνωστὸν ὅτι διαρκούσης τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως μεγίστως συνέβαλλον εἰς τὸν ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα καὶ Μακεδόνες πολεμισταὶ ἢ ναυμάχοι, δρᾶσαντες κυρίως ἐν τῇ ἐλευθερωθείσῃ γωνίᾳ τῆς Ἑλλήν. Χερσονήσου.

2. Περαιτωθέντος τοῦ ἀγῶνος καὶ ἐλευθερωθέντος μικροῦ μόνον τμήματος τῆς Ἑλλήν. Γῆς, δὲν ἦτο, βεβαίως, δυνατόν οἱ Ἐπαναστάται Μακεδόνες ὅπλαρχηγοὶ καὶ οἱ ὁπαδοὶ τῶν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν μὴ ἐλευθερωθεῖσαν τότε Μακεδονίαν, διότι ἀνέμενεν ἐκεῖ αὐτοὺς καὶ πρὸ παντὸς τὰς οἰκογενείας τῶν ἡ ἀδυσώπητος τουρκικὴ ἐκδίκησις. Παρέστη λοιπὸν ἀνάγκη ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ ἐλευθερωθείσῃ γωνίᾳ τῆς Ἑλλήν. Γῆς τῶν Μακεδόνων τούτων, ἐν οἷς οἱ ἀπόγονοι τῶν Λαζαίων, Βλαχαβαίων Νικου-Τσάρα κ.λ.π.

3. Ὁ ἀείμνηστος Βασιλεὺς Ὁθων, ἐπιταχόνων τὴν λύσιν τοῦ μεγάλου τούτου ζητήματος, ἡδόκησε τότε νὰ ἀμείψῃ κατὰ τὸ δυνατόν τὸν πατριωτισμὸν τῶν ζητούντων προστασίαν Μακεδόνων καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαρτίου 1835 Βασιλ. Διατάγματος διέταξε τὴν ἐγκατάστασιν αὐτῶν εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Ἀταλάντης καὶ δὴ ἐπὶ τῆς ἐρήμης τότε τουρκικῆς συνοικίας τῆς πόλεως Ἀταλάντης, τοῦ «Τουρκομαχαλαῦ», ὅστις ἐκτείνετο δυτικῶς τῆς Ἀταλάντης καὶ εἰς τινα ἀπὸ τῆς κυρίως πόλεως ἀπόστασιν. (στὸ περιθώριον τῆς κόλλας ὑπάρχει παραπομπὴ μὲ ἓνα σταυρὸ καὶ γράφει: ὅ(ρα) τὸ Διαιτ. Δηλιγιάννη-Ζηροπούλου Ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν σελ. 324)). Παραχωρήθησαν τότε πρὸς ἐγκατάστασιν εἰς ἕκαστον ἄποικον ἓν στρέμ. δι' οἰκίαν καὶ κῆπον καὶ πεντήκοντα στρέμ. καλλιεργησίμου γῆς, καὶ τὰ μὲν οἰκόπεδα ἀπετέλεσαν, ἐπὶ τῇ σ. 2 βάσει ἐγκριθέντος σχεδίου, τὸν συννοικισμὸν τῶν Μακεδόνων, | ὅστις ὠνομάσθη «Πέλλα» αἱ δὲ καλλιεργησῖμοι γαῖαι τὸν ἀπέναντι αὐτῆς θαυμάσιον ἐλαιῶνα ὀνομαζόμενον μέχρι σήμερον («κηπόπεδα Μακεδόνων»).

4. Ἡ πλήρης ὁμοιογένεια τοῦ καταρτισθέντος τούτου συννοικισμοῦ ἐπὶ τοῦ «τουρκομαχαλαῦ» τῆς Ἀταλάντης ἀπῆλθε δικαίως καὶ τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν,

τὴν ἀνάγκην δὲ ταύτην ἀνεγνόρισε τότε καὶ ἡ φιλόστοργος Κυβέρνησις τοῦ αὐτοκράτορος Βασιλ. Ὁθωνος καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1837 Βασιλ. Διατάγματος ἐδόθη διαταγή «Νὰ σχηματισθῇ εἰς Πέλλην ἰδιαίτερος Δήμος τῶν Μακεδόνων καὶ νὰ προσδιορισθῇ ἡ περιφερέειά του» (παραπομπή μὲ ἓνα σταυρὸ στὸ περιθώριο, ὅπου γράφει: *δρ(α)* τὸ Διατ. Δηλιγιάννη-Ζηροπούλου «τὸ Ὑπουργεῖον ἐσωτερικῶν σελ. 326»), ἃν καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Διατ. τούτου ἀνεβλήθη, ἄγνωστον διατί, ἐπὶ ὁλόκληρον δεκαετίαν (*δρ. κατωτέρω παράγραφος 6*).

5. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ προοδευτικοὶ Μακεδόνες ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρου ἀναφερομένου συνοικισμοῦ τῶν Ἰδρυσαν καὶ ἄλλον συνοικισμόν εἰς τὴν Σκάλαν (παρὰ τὴν Ἀταλάντην), ἔνθα ἐγκατεστάθησαν τότε 43 οἰκογένειαι θαλασσίων ἐπαγγελματιῶν καὶ ἐντὸς ἐλαχίστων ἐτῶν ἤρθισε τόσον ὁ συνοικισμὸς, ὥστε ἡ Κυβέρνησις ἀνεγνόρισε καὶ τὸν συνοικισμόν τοῦτον ὡς ἀποικίαν Μακεδόνων διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1840 Βασιλ. Διατάγματος καὶ παρεχώρησεν εἰς τοὺς ἐκεῖ ἐγκατασταθέντας 1.300 τετραγωνικοὺς β(ασιλικοὺς) πῆχεις γῆς ἐκάστῳ δι' οἰκόπεδον καὶ κῆπον. (παραπομπή καὶ πάλι μὲ σταυρὸ στὸ περιθώριο, ὅπου γράφει: *δρ(α)* τὸ Διατ. Δηλιγιάννη-Ζηροπούλου Ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν σελ. 327). Ὠνομάσθη δὲ τὸ χωρίον τοῦτο «Κάτω Πέλλα» κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν προσσταθέντα παρὰ τὴν Ἀταλάντην συνοικισμόν ὅστις ὠνομάσθη «Ἄνω Πέλλα».

6. Τέλος πραγματοποιεῖται καὶ ἡ περὶ συστάσεως ἰδίου δήμου ἐπιθυμία τῶν Μακεδόνων μετὰ τινα ἔτη καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1848 Βασ. Διατ. «εἰς τὴν θέσιν Σκάλαν τῆς Ἀταλάντης σχηματίζεται δήμος τῶν Μακεδόνων ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δήμος Νέας Πέλλης» τοῦ ὁποῖου πρωτεύουσα ὠρίσθη ἡ σ. 3 «Κάτω Πέλλα» (Σκάλαν), ὑπήχθη δὲ εἰς τὸν Δήμον τοῦτον καὶ ὁ προσστα|θείς, ὡς εἴρηται, συνοικισμὸς «Ἄνω Πέλλα» (*δρ(α)* τὸ Διατ. Δηλιγιάννη-Ζηροπούλου Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν σελ. 326 σημ. 2). Οὕτως ἐπειδὴ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε συστηθῇ καὶ ὁ Δήμος Ἀταλάντης καὶ δὴ εἶχε καθορισθῇ καὶ ἡ περιφέρεια αὐτοῦ, κατέστη δυσχερὴς ὁ καθορισμὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Νέας Πέλλης κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ συμπεριλάβῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀγροτικῆς περιφερείας του καὶ τὸν συνοικισμόν «Νέα Πέλλα» καὶ ἔνεκα τοῦ λόγου τούτου ὁ συνοικισμὸς οὗτος ἔμεινεν ἐκτὸς τῆς ἀγροτικῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Νέας Πέλλης, μολονότι ἀναπόσπαστον τμῆμα αὐτοῦ, ὡς εἴρηται, καὶ μάλιστα πρωτεύουσα αὐτοῦ κατόπιν. (παραπομπή στὸ περιθώριο τῆς κόλλας, ὅπου γράφει: *δρ. κατωτέρω παράγραφος 8*). Οὕτω λοιπὸν ὁ Δήμος Ν. Πέλλης ἀποτελεῖτο ἀπὸ τὴν «Κάτω Πέλλην» μὲ ἀγροτικὴν τινα περιφέρειαν καὶ ἀπὸ τὴν «Ἄνω Πέλλην» μὲ χωριστὴν καὶ ἀστικὴν μόνον περιφέρειαν (δηλ. τὸ ἐγκεκομμένον σχέδιόν της καὶ ἀκτῖνα 500 μετρ.).

7. Ἀλλ' ἐνῶ οὕτω ἤκμαζε ὁ Δήμος Ν. Πέλλης, τρομεροὶ σεισμοὶ ἐπισυμβάντες κατ' Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1894 κατέστρεψαν ἐκ θεμελιῶν τὸ χωρίον

«Κάτω Πέλλα» διότι ὄχι μόνον πᾶσαι αἱ οἰκίαι του κατέρρευσαν, ἀλλὰ, λόγῳ καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους, πάντα τὰ λιμενικά ἔργα ἀξίας 150 χιλ. δραχμῶν, ἡ ἐκκλησία, τὸ νεκροταφεῖον καὶ πλείσται οἰκίαι κατεκλύθησαν ὑπὸ τῆς θαλάσσης, λόγῳ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ τούτου καὶ ἀπέραντα ἔλη ἐσχηματίσθησαν, ὥστε νὰ μὴν εἶναι δυνατὸν νὰ ζήσῃ ἄνθρωπος εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο. Ἦτο λοιπὸν ἐπόμενον νὰ ἐρημωθῇ τὸ χωρίον τοῦτο καὶ πάντες οἱ ἐπιζήσαντες κάτοικοι αὐτοῦ μετοικήσαντες ἐγκατεστάθησαν ἐν «Ἀνω Πέλλῃ» ὥστε ἐκ τῶν τόσων οἰκογενειῶν τοῦ χωρίου οὐδεμία κατοικεῖ πλέον ἐκεῖ, πλὴν λεμβούχων τινῶν.

σ. 4

8. Ἡ ἐρήμωσις αὕτη τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμου Ν. Πέλλης | ἦτο φυσικὸν νὰ συνεπιφέρῃ καὶ τὴν μεταφορὰν τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμου, ἀφοῦ πλέον ὅλος ὁ πληθυσμὸς τοῦ Δήμου εἶχεν ἐγκατασταθῇ ἐν «Ἀνω Πέλλῃ» καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Μαρτίου 1906 Βασιλ. Διατάγματος (μετετέθη ἡ πρωτεύουσα τοῦ Δήμου Νέας Πέλλης τῆς Ἐπαρχίας Λοκρῖδος ἀπὸ τοῦ χωρίου Κάτω Πέλλα εἰς τὸ χωρίον Ἀνω Πέλλα (δρ. Διατ. Ἐφημ. Κυβερν. 1906 ἀριθ. φύλλον 59, τεύχος Α'). Ὡστε ἀπὸ τοῦ ἔτους 1906 πρωτεύουσα τοῦ Δήμου Ν. Πέλλης ἦτο πλέον ἡ «Ἀνω Πέλλα»).

9. Οὕτως εὗρε τὸν Δήμον Ν. Πέλλης ὁ Νόμος ΔΝΖ τοῦ 1912 περὶ συστάσεως δήμων καὶ Κοινοτήτων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ ὁποῖον «συνοικισμοὶ στεροόμενοι σχολεῖον στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἀποτελοῦσιν, ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ κατοίκων, ἰδίαν κοινότητα ἐὰν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου τυγχάνουσιν ἔδραι δήμων ἢ κ.λ.π.». Ἡ Ἀν. Πέλλα ἔχει δημοτ(ικὸν) σχολεῖον καὶ περὶ τοὺς 1.000 κατοίκους, ἂν καὶ ἐκτὸς τούτου καὶ ἀνεξαρτήτως τούτου ἔπρεπε κατὰ τὸν Νόμον ὑποχρεωτικῶς (ἡ λέξις ὑπογραμμισμένη) νὰ γίνῃ Κοινότης, διότι ἦτο ἔδρα τοῦ δήμου Ν. Πέλλης (ἀνωτ. παράγραφος 8). Τοῦτο δὲ καὶ ἐγένετο, διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1912 Βασιλ. Διατάγματος ἀνεγνωρίσθη ὡς Κοινότης, καθ' ὃ ἔδρα καταργουμένου δήμου, ἡ Ἀνω Πέλλα ἢ Νέα Πέλλα, διὰ ταυτοχρόνον δὲ Βασιλ. Διατ. οἱ συνοικισμοὶ Κάτω Πέλλα καὶ Ὁρμος Κάτω Πέλλης ὑπὶχθησαν εἰς τὴν Κοινότητα ταύτην.

10. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν ἔπρεπε κατὰ νομικὴν ἀνάγκην νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς Κοινότης ἡ Ν. Πέλλα, συνέτρεχον πρὸς τοῦτο καὶ ἀτομικοὶ τινες—ἐπιτραπήτω ἡ ἔκφρασις—λόγοι, δι' οὓς ἐπεβάλλετο ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὴν Σην Κυβέρνησιν ἡ ἀναγνώρισις αὕτη. Οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι οἱ ἐξῆς: α) Οἱ ἐν παραγράφῳ 1 καὶ 2 ἐκτεθέντες ἱστορικοὶ, εἰς οὓς προσθετέον καὶ τὸ γεγονὸς μῆς ἐνδόξου μάχης, ἣν διεξήγαγον παρὰ τὴν Ἀταλάντην (παραπομπὴ στὸ περιθώριον, πού γράφει: ἐν θέσει «Ἅγιος Ἰωάννης»), οἱ Μακεδόνες ὀπλαρχηγοὶ μετὰ τῶν ὁπαδῶν των κατὰ τῶν Τούρκων τῆς περιφερείας οὓς ἐξολόθρυσαν (δρ. Ἱστορ. Ἑλλήν. Ἐπαναστ. Πολυζωίδου). β) λόγοι ἀποκλειστικῆς χρήσεως τοῦ ἐν τῷ συνοικισμῷ ρέοντος ὕδατος καὶ γ) λόγοι ἀναγόμενοι εἰς τὴν νομικὴν ὑπαρξιν τοῦ Βελλεῖου κληροδοτήματος, περὶ οὗ ἐιδικώτερον ἐν τῇ ἀμέσως ἐπομένῃ παραγράφῳ 11.

σ. 5

11. Εἶναι πανελληνίως γνωστὴ (παραπομπὴ στὸ περιθώριον τῆς κόλλας

ὅπου γράφει: «ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου 1835 καὶ ἐν Βιέννῃ συνταχθεῖσαι») ἡ διαθήκη τοῦ ἀειμνήστου Εὐεργέτου καὶ Μεγάλου Μακεδόνα Κωνστ. Βελλίου Βαυόνου δι' ἧς οὗτος ἀφῆκε 30.000 φιορίνια ἀργυρᾷ διὰ τὰ σπουδάζουν νέοι Μακεδόνες τὰ Ἑλλήν. Γράμματα, τὰ ὁποῖα νὰ διδίδουν κατόπιν ἐπὶ ὠρισμένα ἔτη «εἰς τὴν πάλαι ποτὲ ἐνδοξον πατρίδα μας Μακεδονίαν». Διὰ τοῦτο ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1837 (μὴ ἀ λέξι δυσανάγνωστη) τῆς διαθήκης ταύτης διέταξεν ὁ ῥηθεὶς Μέγας Εὐεργέτης, ὅπως οἱ διὰ τῶν χρημάτων του σπουδάζοντες νέοι λαμβάνονται ἐξ ἡμисείας «ἐκ τῆς ἐν Ἑλλάδι Ν. Πέλλης καὶ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς ἀληθοῦς καὶ μητρὸς Μακεδονίας» καὶ τοῦτο διότι «ἐν Ἀθήναις διατρίβας» ἐπληροφόρηθη ὅτι οὐχὶ μόνον φαμίλλια Μακεδονικὰ ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ Νέα Πέλλα ὅπου καὶ ἄλλοι καὶ δημοὶ καὶ δημοαρχία Μακεδονικὴ ὑπάρχειν. «Ὡρίσε δὲ προσέτι ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐκ Νέας Πέλλης νέων θέλει γίνεαι «παρὰ τοῦ ἐκεῖ δήμου μὲ ψήφους» (ὅρ. διαθήκην ἐν τεύχει κληροδοτημάτων Ὑπουργείου Ἑκκλ. σελ. 12 ἐκδ. 1902). Ἐκ τούτων ὁφθαλμῶν καθίσταται ὅτι ὁ τέως δήμος Ν. Πέλλης, ὃν διεδέχθη ἡ ὁμώνυμος Κοινότης, ἐξ ὁλοκλήρου, εἶναι τετιμημένη δι' ὑψίστης σπουδαιότητος κληροδοτήματος, τοῦ ὁποῖου κληροδοτήματος καθίσταται ἴσως ἀδύνατος ἡ ἐκτέλεσις ἐν ἡ περιπτώσει ἐκλείψει ἡ Κοινότης Ν. Πέλλης, τὸ Συμβούλιον τῆς ὁποίας καὶ μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἀρμοδιότητα τῆς προτάσεως τῶν ὑποτροφῶν τοῦ κληροδοτήματος τούτου.

12. Οὕτω ἀναγνωρισθεῖσα ὡς Κοινότης ἡ Ἀνω Πέλλα ἔχει προφανῶς ἀπόλυτον ἀνάγκην ἀγροτικῆς περιφερείας, ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς πορισμὸν τῶν ἀπαραίτητων διὰ τὴν διοίκησιν αὐτῆς ἐσόδων καὶ ἀφ' ἑτέρου —τὸ καὶ σπουδαιότερον— καὶ ἀνοικονόμητον ἄλλως—πρὸς βοκὴν τῶν ποιμνίων τῶν δημοτῶν αὐτῆς. Εἶναι γνωστὸν ὅτι σχεδὸν πάντα τὰ ἔσοδα μιᾶς Κοινότητος προέρχονται ἐκ τῆς ἀγροτικῆς περιφερείας της (δικαιώματα βοσκῆς, δικ. ἐπικαρπίας, φόρος ἀροτριῶντων κτηνῶν, φόρος ἐλαίου-ἐλαιῶν κ.λ.π.) καὶ ὅτι ἐλάχιστα εἶναι τὰ ἔσοδα αὐτῆς τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἀστικῆς περιφερείας (φόρος οἰκοδομῶν, ἐπιτηδεύματων κ.λ.π.). Ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐν προκειμένῳ δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν / σ. 6 ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ ἡ μεγίστης ὄντως καινοτομία τῶν νόμων περὶ κοινοτήτων, καθ' ἣν οἱ δημόται μιᾶς κοινότητος δὲν δύνανται νὰ βοσκήσωσι τὰ ζῶα αὐτῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑτέρας κοινότητος, τιμωρούμενοι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ προστίμου ὁρ. 5 δι' ἑκαστον παρανόμως βοσκήσαν ζῶον (ὁρ. νόμ. ΔΝΖ ἀρθρ. 20 ὡς ἐν καὶ 26). Ὅταν λοιπὸν δὲν ἀναγνωρισθῇ ἰδίᾳ ἀγροτικὴ περιφέρεια Ἀνω Πέλλης, ἡ Κοινότης αὐτῆς οὐ μόνον δὲν δύνανται νὰ πορισθῇ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν διοίκησιν αὐτῆς ἔσοδα, ἀλλὰ καὶ τὰ ποίμνια τῶν δημοτῶν της καταδικάζονται εἰς τὸν ἐξ ἀσιτίας θάνατον ἀφοῦ κατὰ τὸν νόμον δὲν δύνανται νὰ βοσκήσωσι ἐντὸς περιφερείας ἑτέρας κοινότητος καὶ δι' τῆς γειτνιαζούσης Κοιν. Ἀταλάντης.

13. Ἐν τοῖς τῇν ἀνάγκην ταύτην (ἀνωτ. παράγ. 12) παρείδεν κατ' αὐθαίρετον ὅλως τρόπον ἡ μειοψηφία τῆς πρωτοδικῆς Ἐπιτροπῆς (Εἰρηνοδί-

κης-Πρόεδρος) τῆς Κοιν(ότητος) Ἀταλάντης) καὶ ἐξέφερε τὴν γνώμην ὅτι μόνον ἀστικῆς περιφερείας δικαιοῦται ἡ Ἀνω Πέλλα καὶ δὴ τοιαύτης, ὥστε νὰ παραμείνῃ ἐκτὸς αὐτῆς τὸ νεκροταφεῖον της!!!! (ὅρ. σχετ. ἐκθεσιν). Στηρίζει δὲ τὴν τοιαύτην αὐτῆς κρίσιν ἡ μειοψηφία εἰς δύο ἐπιχειρήματα καταπίπτοντα ἀφ' ἑαυτῶν: Πρῶτον ἐπιχείρημά της εἶναι, ὅτι ἀφοῦ ἡ Ἀνω Πέλλα ὑπῆρχετο εἰς τὸν τέως δήμον Ν. Πέλλης δέον νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δήμου ἐκεῖνον καὶ δεύτερον, ὅτι ἀφ' οὗ διὰ τοῦ Διαταγ. περὶ ἀναγν(ωρίσεως) τῶν κοινοτήτων οἱ συνοικισμοὶ «Ἐπάνω μαχαλᾶς» καὶ «Μπουζι» ὑπῆχθησαν εἰς τὴν κοινότητα Ἀταλάντης δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συμπεριληφθοῦν ἐντὸς τῆς ἀξιουμένης ὑπὸ τῆς Ἀν(ω) Πέλλης περιφερείας.

σ. 7 14. Ἀντίκρουσις τοῦ α' ἐπιχειρήματος: εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Ἀνω Πέλλα ὑπῆρχετο εἰς τὸν τέως δήμον Ἀταλάντης, οὗ ἦτο καὶ πρωτεύουσα, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ συνοικισμὸς οὗτος κεῖται ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ τέως δήμου Ν. Πέλλης καὶ συνεπῶς ἡ περιφέρεια τοῦ συνοικισμοῦ τούτου ἦτο καὶ εἶναι ἄσχετος μὲ τὴν περιφέρειαν τοῦ τέως δήμου Ν. Π(έλλης), ἥτις περιφέρεια (ἄνωτ. παραγ. 6) εἶναι ἀποκλειστικῶς περιφέρεια τοῦ χωρίου «Κάτω Πέλλα». Ἀφ' οὗ λοιπὸν ὁ συνοικισμὸς Ἀνω Πέλλα εἶναι ἄσχετος μὲ τὴν περιφ(έρεια)ν τοῦ τέως δ(ήμου) Ν. Πέλλης, ὅχι μόνον δίκαιον ἀλλὰ καὶ ἀναπόφευκτον εἶναι τὸ νὰ ἔχῃ ἰδίαν ἀγροτικὴν περιφ(έρεια)ν. Εἶναι δὲ ἀναπόφευκτον διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ συνοικισμὸς ἄνευ ἀγροτικῆς περιφερείας (δηλ. ἄνευ τοῦ ἐτέρου τῶν δύο στοιχείων τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὸν ἀπαρισμὸν Κοινότητος). Ἀλλὰ καί, ὡς ἐξετέθη, ἡ περιφ(έρεια) τοῦ τ(έως) δ(ήμου) Ν. Πέλλης εἶναι περιφ(έρεια) ἀποκλειστικὴ τοῦ χωρ(ίου) Κ. Πέλλα, τὸ ὅποιον χωρίον ἔχει ἐκ τοῦ Νόμου τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ ν' ἀποσπασθῇ τῆς Κοινότητος Ἀν(ω) Πέλλης καὶ νὰ προσαρτηθῇ εἰς ἐτέραν γειτονέουσαν Κοινότητα (Λειβαντῶν-Ἀταλάντης)—ὅρ. ν(όμον) ΔΝΖ ἀρθρ 2 παραγ. 4—. Τί γενήσεται λοιπὸν ἐὰν συμβῇ τοιοῦτόν τι: ἡ Κοιν(ότης) Ἀν(ω) Πέλλης θὰ μείνῃ ἄνευ οἰασθήποτε ἀγροτικῆς περιφ(ερείας) ἐὰν δὲν διαχωρισθῇ τῶρα ἰδία αὐτῆς ἀγροτ(ικὴ) περιφέρεια!!! Ἀλλὰ καὶ ἡ περὶ ἧς πρόκειται περιφ(έρεια) τοῦ τ(έως) δ(ήμου) Ν. Πέλλης δὲν εἶναι κἂν περιφέρεια δήμου μὲ βοσκησίμους γαίας κ.τ.τ., ἀλλὰ μικρὸν τεμάχιον τῆς πεδιάδος Ἀταλάντης περιλαμβανόν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ἰδιοκτητῶν καλλιεργησίμους γαίας καὶ οὐδὲ ἐν στρέμμα κοινοτικῆς βοσκησίμου ἐκτάσεως. Ἐὰν ἡ Κοιν(ότης) Ἀν(ω) Πέλλης περιορισθῇ εἰς τὸ ἀνωτέρω τεμάχιον πεδιάδος, ποῦ θὰ βοσκῇσιν 5.000 χιλ. γιδοπρόβατα τῶν δημοτῶν της καὶ τίνος ἔσονται αἱ συνέπειαι τῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως τοῦ νόμου περὶ βοσκῆς ζῶων ἑτεροδημοτῶν; (ὅρ. ἀνωτ. παραγ. 12).

15. Ἀντίκρουσις τοῦ β' ἐπιχειρήματος: εἶναι ἀληθὲς ὅτι διὰ τοῦ Διατ. περὶ ἀναγν(ωρίσεως) τῶν Κοιν(οτήτων), οἱ συνοικισμοὶ «Ἐπάνω Μαχαλᾶς» καὶ «Μπουζι» ὑπῆχθησαν εἰς τὴν Κοινότητα Ἀταλάντης, ἀλλὰ τοῦτο προδήλως ἐγένετο κατὰ παραδρομὴν, διότι ἐὰν τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον εἶχε τὰς δεούσας

σ. 8

πληροφορίας περί τῆς τοποθεσίας τῶν συνοικισμῶν τούτων οὐδέποτε θά προέβαιναν εἰς τοιαύτην ἐνέργειαν. Μεταξὺ τῆς Κοινότητος Ἀταλάντης καὶ τοῦ συνοικισμού («Ἐπάνω Μαχαλᾶς») παρεντίθενται ἡ Κοινότης Ἀν(ω) Πέλλης καὶ δὴ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ εἶναι γεωγραφικῶς ἀδύνατος ἡ τοιαύτη ὑπαγωγή τοῦ συνοικισμού τούτου. Τὰ αὐτὰ καὶ περὶ τοῦ συνοικισμού («Μπουζι»). Ἀλλὰ καὶ κοινωνικῶς τρόπον τινὰ εἶναι ἀδύνατος ἡ ὑπαγωγή τῶν συνοικισμῶν τούτων εἰς τὴν Κοιν(ότητα) Ἀταλάντης, διότι οἱ συνοικισμοὶ οὗτοι εἶναι καθαρὰ συνοικίαι τῆς Ἀνω Πέλλης, μίαν ἐνορίαν ἀποτελοῦσαι, ἐν νεκροταφείῳ καὶ κοινὸν ἔχουσαι, ἐν δημοτ(ικόν) σχολεῖον ἔχουσαι καὶ τέλος τὰ αὐτὰ κοινωνικὰ καὶ τοπικὰ συμφέροντα. Ἀλλωτε οἱ κάτοικοι τῶν συνοικισμῶν τούτων ἅμα ἔμαθον τὴν ὑπαγωγὴν των, τὴν ἀπροσδόκητον δι' αὐτοὺς, εἰς τὴν Κοιν(ότητα) Ἀταλάντης, ἀμέσως ὑπέβαλον αἰτήσιν περὶ ὑπαγωγῆς των εἰς τὴν Κοιν(ότητα) Ἀν(ω) Πέλλης, ἡ αἰτήσεις δὲ αὕτη δὲν ἐπραγματοποιήθη μέχρι σήμερον λόγῳ κωλύματος ἐκ τοῦ ἀρθρ. 5 παρ. 2 τοῦ νόμου ΔΝΖ' ὅπερ κώλυμα ἦρθη νῦν διὰ τοῦ νόμου 641, τοῦ τροποποιήσαντος τὸν ΔΝΖ' ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ὑπαγωγή. Ὅθεν εἶναι τελείως ἀβάσιμον καὶ τὸ 2ον ἐπιχείρημα τῆς μειοψηφίας καὶ ἀφορᾷ κατάστασιν ὅλως μεταβατικὴν, ἥτις δὲν θά διαρκέσῃ πλέον τοῦ μηνὸς ἀπὸ σήμερον. (στὴν ἴδια σειρὰ ἀναγράφεται: παρ. 16, ἀλλὰ στὴ συνέχεια ὑπάρχουν πέντε παύλες. Ἡ παρ. 16 ἀναγράφεται ἀμέσως παρακάτω).

16. Ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι ὁ συνοικισμὸς Ἀνω Πέλλης (ἡ ἔδρα τῆς ὁμονύμου Κοιν(ότητος)) δικαιούται ἀνάλογον πρὸς τὰς κτηνοτροφικὰς κ.λ.π. ἀνάγκας τῆς ἀγροτικῆς περιφερείας καὶ ἔχουσαν δι' ἐλπίδας ὅτι τὸ Σον δικαστήριον οὐ μόνον θά κρίνῃ ὡς τοιαύτην τὴν προτεινομένην ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῆς πρωτοδίκου ἐπιτροπῆς (τὰ παρακάτω γράφονται σὰν συμπληρώματα ἀνάμεσα στὶς κανονικὰ γραμμένες σειρὰς καὶ στὸ περιθώριον τῆς κόλλας με παραπομπὴ ἓνα Ε), ἀλλὰ θά ἐπιδικάζῃ ὅπως συμπεριληφθῇ ἐν τῇ ὑπὸ τῆς πρωτοδίκου Ἐπιτροπῆς ἐγκριθείσῃ ἀγροτικῇ περιφερείᾳ Ἀνω Πέλλης ἡ ὅλως ἀδίκως ἀποχωρισθεῖσα θέσις «Ἐπάνω Ἀμπέλιαν» ὁ μοναδικὸς ἀμπελὼν τῆς Ἀνω Πέλλης (στὸ περιθώριον) ἐκ τῆς καθωρισθείσης ἀγροτικῆς περιφερείας Ἀνω Πέλλης, καθ' ὅσον εἶναι ἀντι-(μισῇ ἢ λέξει), ἀδικία ἡ κρίσις τῆς πλειοψηφίας ἢ μειοψηφίας τῆς πρωτοδίκου Ἐπιτροπῆς ἢ ἀποστέρησις ἐκ τῆς ἀγροτικῆς περιφερείας Ἀνω Πέλλης τοῦ μοναδικοῦ ἀμπελῶνος τῆς τῆς θέσεως «Ἐπάνω Ἀμπέλιαν», ἥτις συνέχεται μετὰ τῆς Ἀνω Πέλλης καὶ ἀποτελεῖται κατὰ τὰ 9/10 ἀπὸ ἀμπέλους καὶ ἐλαιοπερίβολα τῶν κατοίκων Ἀνω Πέλλης. (Στὸ κανονικὸν κείμενον τῆς κόλλας (κρίνον ἐν τῇ δικαίᾳ αὐτοῦ κρίσει ὅτι ὁ μὴ διαχωρισμὸς ἰδίας ἀγροτικῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος Ἀνω Πέλλης θέλει ἰσοδυναμῆσαι μὲ ἀφαίρεσιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς τοῦ νὰ ζήσῃ ὡς Κοινότης καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμὸν αὐτῆς).

Ἐν Ἀνω Πέλλῃ τῇ 20 Μαΐου 1915

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

7

Ἐξοχωτάτους Κυρίους Πρόεδρον Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν.

Εἰς Ἀθήνας

Μετ' ἐκπλήξεως ἐπληροφορήθημεν ἐκ τῶν ἐφημερίδων ὅτι διὰ τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τοῦ ἀναγνωρίζοντος τὰς Κοινότητας τοῦ Νομοῦ Φθιώτιδος φωκίδος δὲν ἀναγνωρίζεται ὡς Κοινότης ἡ πρωτεύουσα τοῦ ἡμετέρου Δήμου Νέας Πέλλης Ἄνω Πέλλη, ὡς ὄφειλε κατὰ τὸν Νόμον, εἶναι δὲ ἄγνωστον μέχρι τῆς στιγμῆς εἰς ἡμᾶς εἰς ποίαν Κοινότητα ὑπήχθη τὸ μοναδικὸν χωρίον αὐτοῦ Κάτω Πέλλη, πρώην Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου καὶ ἀναπόσπαστον τμήμα αὐτοῦ.

Ὑπομνήσκομεν εὐλαβῶς εἰς τὰς Ὑμετέρας Ἐξοχότητας ὅτι ὁ ἡμέτερος Δήμος Νέας Πέλλης συνεστήθη ὑπὸ περιστάσεις ἐντελῶς ἐξαιρετικὰς κατὰ τὸ ἔτος 1840, συνεπείᾳ ἐννοίας τοῦ αἰμνήστου Βασιλέως ἡμῶν Ὁθωνος καὶ πρὸς τιμὴν ὁμάδος Μακεδόνων πολεμιστῶν, οἵτινες, πολεμήσαντες γενναίως κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα μας, ἐγκατεστάθησαν ἐνταῦθα οἰκογενειακῶς, ὡς τοιοῦτος δὲ ἐτιμήθη καὶ διὰ κληροδοτήματος ὑπὸ τοῦ Μακεδόνα Ἐθνικοῦ Ἐδεργέτου Κων. Βελλίου Βαρόνου.

σ. 2

Ἐν ὀνόματι τῆς μνήμης τῶν ἡρωικῶν προπατόρων μας διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως διὰ τὴν πλήρη ἐξαφάνησιν τοῦ ἱστορικοῦ τούτου Δήμου | μας καὶ ἱκετεύομεν τὴν Σὴν Κυβέρνησιν ὅπως, τροποποιουῶσα τὸ εἰρημένον Βασιλικὸν Διάταγμα ἀναγνωρίσει ὡς Κοινότητα τὸν συνοικισμὸν «Ἄνω Πέλλη», ἔχουσιν ἐκ τοῦ Νόμου τὸ δικαίωμα, ὡς Πρωτεύουσα Δήμου, ὑπαγὰγῃ δὲ εἰς αὐτὴν καὶ τὸν συνοικισμὸν Κάτω Πέλλη ὡς ἀναπόσπαστον τμήμα αὐτῆς.

Εὐπειθέστατοι Οἱ Μακεδόνες δημῶται Ἄνω Πέλλης καὶ Κάτω Πέλλης

8

1ον. Διότι αὕτη εἶνε μόνιμος συνοικισμὸς καὶ ὄχι συνοικία ὅπερ ἐπισήμως ἀποδεικνύεται α) Διὰ σειράς νόμων καὶ Βασιλ. Διαταγμάτων καὶ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων ἀπὸ τὸ 1835-1916. β) Δι' ἐπισήμων φορολογικῶν διπλοτύπων, εἰσπράξεως ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν τῶν κατοίκων Νέας ἢ Ἄνω Πέλλης, καὶ πλείστων ἄλλων ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ γ) ἐξ αὐτῆς τῆς ἐπισήμου ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων τοῦ Κράτους.

2ον. Διότι ἔχει Σχολεῖον ὁμώνυμον τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως. 3ον. Διότι ἔχει πληθυσμὸν ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἐπίσημον ἀπογραφὴν περὶ τοὺς 1.000 κατοίκους καὶ 4ον. Διότι εἶνε ἔδρα τοῦ τέως Δήμου Νέας Πέλλης, ὃν καθ' ὅλοκληρίαν ὀψεκατέστησεν. Ἐπειδὴ ὁ Συνοικισμὸς ἡμῶν Νέα ἢ Ἄνω Πέλλα (συνοικισμὸς ἀποίκων Μακεδόνων) εἶνε ἱστορικὸς καὶ προνομιοῦχος, ἱστορικὸς μὲν διότι ἡ ἐν τῷ παρὰ τὴν Ἀταλάντην Τουρκομαχαλᾷ ἀποκατάστασις τῶν προγόνων ἡμῶν ἐγένετο λόγῳ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρ-

τησίας τοῦ Ἑθνους ἡμῶν ἱερὸν ἀγῶνα, οἵτινες πρόγονοι μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων δὲν ἠδύναντο νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν γενέτειραν (ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἀπὸ 20 Μαρτίου 1835 Βασιλ. Διατάγματος τῆς φ. 2 Ἀντιβασιλείας τοῦ ἀειμνήστου Ὁθωνος / καὶ τῆς ἀπὸ 23 Ἰβρίου 1839 ἀποφάσεως τῆς Βασ. Γρομματείας). Προνομοιοῦχος δὲ α) Διότι εἶνε κύριος τοῦ παρὰ τὴν Ἀταλάντην «Τουρκομαχαλᾶ» μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ πολυτίμου πηγῆς ὕδατος β) Διότι τυγχάνει κάτοχος κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Μακεδόνης Βέλλιον ἀξίας σημερινῆς 340.000 δραχμῶν (ὄρα τεῦχος κληροδοτήματος Ὑπουργείου ἐκκλησιαστικῶν καὶ Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως σελ. 45-49 καὶ γ) Διότι τυγχάνει κάτοχος πολυτίμου βιβλιοθήκης τοῦ αὐτοῦ ἀειμνήστου Βέλλιον (κατὰ τὸ ἐκδοθὲν ὑπ' ἀριθ. 3509 τῆς 22 Δεκεμβρίου 1841 Βασιλ. Διάταγμα).

9

Ἀριθ. 297

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Λαμῖα Πρωτοδικῶν

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει τὰ ἐν τῷ σκεπτικῷ ὡς ἀπορριπτέα κριθέντα

Διατάσσει.

Α'. Νὰ διαγραφῶσιν ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου Νέας Πέλλης οἱ ἑξῆς.

1) Κόκκινος Δημήτριος Ἀθανασίου κάτοικος ἤδη Πειραιῶς καὶ οἱ ἑξῆς ὡς ἀποβιώσαντες.

Ἀῶσιν ἀριθμὸς	Ἀριθμὸς Μητρώου	Ἐπώνυμον	Ὄνομα	ὄνομα πατρὸς	ἡλικία	κατοικία
1	136	Κόκκινος	Ἀθανάσιος	Δημήτριος	—	Νέα Πέλλη
2	49	Γεωργοῦδος	Ἰωάννης	Μιχαήλ	—	» »
3	121	Καρέντζος	Δημήτριος	Ἀθανάσιος	—	» »
4	273	Πολυχρόνης	Δημήτριος	Ἀριστὸς	—	» »
5	65	Δουμπιώτης	Θωμᾶς	Βασίλειος	—	» »
6	202	Μονστάκας	Ἡλίας	Ἀ.	—	» »
7	258	Παπαλεξανδρῆς	Βασίλειος	Ἀλέξανδρος	—	» »
8	282	Σαμαρᾶς	Δημήτριος	Δημήτριος	—	» »

Β'. Νὰ ἐγγραφῶσιν ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ οἱ ἑξῆς.

1	291	Βουρδονικόλας	Γεώργιος	Λεωνίδας	29	Νέα Πέλλη
2	243	Γεωργοσόπουλος	Ἐμμανουήλ	Μιχαήλ	34	» »
3	309	»	Εὐάγγελος	»	28	» »
4	337	Δράμαλης	Γεώργιος	Λεωνίδας	25	» »
5	403	Ἐλευθεριάδης	Στέφανος	Ἀλέξανδρος	22	» »
6	373	»	Ἀγησίλαος	»	24	» »

7	356	Θωμαΐδης	Νικόλαος	Ἰωάννης	25	Νέα Πέλλη
8	299	Κόντος	Παντελῆς	Πάτροκλος	28	» »
9	259	Κοντογεώργος	Λουκᾶς	Γεώργιος	32	» »
10	372	Κακλαμάνης	Λουκᾶς	Εὐστάθιος	24	» »
11	294	Κυριακός	Περικλῆς	Σωτήριος	29	» »
φ. 2 12	32	Κουτρούμπας	Νικόλαος	—	70	» »
13	321	»	Κων/νος	Νικόλαος	27	» »
14	300	Κοντογεώργος	Τριαντά/λος	Γεώργιος	28	» »
15	315	Καραγιαννόπουλος	Ἰωάννης	Ἀνδρέας	27	» »
16	323	Μέροδος	Γεώργιος	Ἀγγελῆς	26	» »
17	327	Ματθαῖος	Ἀνάργυρος	Κων/νος	24	» »
18	252	»	Γεώργιος	»	26	» »
19	305	»	Παντελῆς	»	28	» »
20	369	Πατάζογλους	Σπυρίδων	Ἰωάννης	24	» »
21	43	Παπαθανασίου	Δημήτριος	Ἀθανάσιος	66	» »
22	304	Παπαθανασίου	Δημήτριος	Χαράλαμπος	28	» »
23	344	Παναγόπουλος	Παῦλος	Δημήτριος	25	» »
24	325	Πατάζογλους	Ἡλίας	Ἰωάννης	26	» »
25	293	Πολύζος	Βασίλειος	Στάμος	29	» »
26	239	Παναγόπουλος	Παναγιώτης	Δημήτριος	35	» »
27	314	Σουροπάνης	Κων/νος	Ἰωάννης	27	» »
28	280	Σαμαρᾶς	Γεώργιος	Ἀγγελῆς	30	» »
29	271	Σουλτανόπουλος	Γεώργιος	Ἀναστάσιος	31	» »
30	285	»	Ἀνάργυρος	»	30	» »
31	317	»	Ἀγγελῆς	»	27	» »
32	288	Τετριμέλης	Κων/νος	Νικόλαος	29	» »
33	307	Τσαγκόπουλος	Λάμπρος	Ἀθανάσιος	28	» »
34	273	Χαραλάμπους	Πανάγος	Εὐθύμιος	31	» »

*Εγγραπτέοι Πρόσφυγες

35	79	Ἀνδρεάδης	Ἀνδρέας	Ἀπόστολος	36	» »
36	45	Ἀνδρανούδης	Ἀναστάσιος	Ἀνδρώνης	60	» »
37	107	Ἀλβανίδης	Παναγιώτης	Βαΐτσης	68	» »
38	8	Ἀνδρανούδης	Ἀνδρώνης	Δ.	31	» »
39	76	Βασιλικούδης	Ἀπόστολος	Ζήσης	46	» »
40	88	Βλασάκης	Χριστόδουλος	Α.	67	» »
41	15	»	»	Β.	36	» »
42	106	»	Γεώργιος	Β.	26	» »
φ. 3 43	102	Γκαλαπέντης	Παρασκευᾶς	Χριστόδουλος	65	» »
44	81	Γιατοῖδης	Κων/νος	Χριστόδουλος	34	» »

45	46	Γρηγοριάδης	Ἀπόστολος	Γεώργιος	48	Νέα Πέλλα
46	1	Γκουτίδης	Μαργαρίτης	Σ.	32	» »
47	57	Γκαντούδας	Ἰωάννης	Παναγιώτης	57	» »
48	97	Γιασιδής	Κων/νος	Γεώργιος	48	» »
49	18	Γρηγοριάδης	Γρηγόριος	Γεώργιος	52	» »
50	35	Γιαούρης	Γεώργιος	Π.	50	» »
51	100	Γκάλιον	Χριστόδουλος	Γεώργιος	68	» »
52	72	Γκουντίδης	Δημήτριος	Κων/νος	36	» »
53	25	Γρηγοριάδης	Ἀθανάσιος	Δ.	58	» »
54	2	Γιαννούδης	Κων/νος	Ἰ.	39	» »
55	62	Γιατσούδης	Χριστόδουλος	Κων/νος	65	» »
56	73	Γρηγοριάδης	Ἀθανάσιος	Γ.	44	» »
57	64	Δαληντσάτης	Τριαντάφυλλος	Ἀπόστολος	45	» »
58	61	Καλημέρης	Ἀπόστολος	Δημ.	44	» »
59	96	Καλημέρης	Νικόλαος	Ἀθ.	43	» »
60	22	»	Κων/νος	Δ.	21	» »
61	32	Καμπίνης	Κων/νος	Χ.	55	» »
62	33	Καλημέρης	Κων/νος	Δημ.	45	» »
63	86	»	Νικόλαος	Α.	39	» »
64	40	Κυρατζής	Παναγιώτης	Γεώργιος	75	» »
65	10	Κυρανᾶς	Ἀπόστολος	Α.	61	» »
66	69	Κυρασνούδης	Δημήτριος	Ἀντώνιος	22	» »
67	89	Καλημέρης	Ἀπόστολος	Κων/νος	44	» »
68	61	Μητρούδης	Δῆμος	Γ.	72	» »
69	105	Νιμιζούδης	Κων/νος	Π.	21	» »
70	104	»	Μόσχος	Π.	40	» »
71	12	Νιαούδης	Ἀπόστολος	Χρ.	36	» »
72	85	Ντινίδης	Παναγιώτης	Δ.	47	» »
73	47	»	Ἀπόστολος	Σ.	43	» »
74	67	Πεχλιβάνης	Παναγιώτης	Δ.	24	» »
75	56	Πεταλᾶς	Παναγιώτης	Α.	21	» »
φ. 4	76	Πεταλᾶς	Ἀπόστολος	Ἰωάννης	18	» »
77	91	Παπαδόπουλος	Παναγιώτης	Κ.	46	» »
78	55	Πεταλᾶς	Ἰωάννης	Ἀπόστολος	26	» »
79	4	Παναγιωτούδης	Ἀγγελῆς	Π.	64	» »
80	78	Συρόπουλος	Παναγιώτης	Πασχάλης	44	» »
81	101	Στερίτης	Ἀπόστολος	Σ.	60	» »
82	6	Συγγέλος	Ἀπόστολος	Γ.	58	» »
83	74	Σταυρόπουλος	Σταῦρος	Ἀναστά(ιος)	21	» »
84	29	Στεργίου	Παναγιώτης	Στέργιος	56	» »

85	41	Ταμβάκης	Κων/νος	Τριαντά/λος	40	Νέα Πέλλη
86	43	Τσαγγίδης ἡ Κυριακόπουλος	Δῆμος		37	» »
87	39	Τσαφουδης	Βενέτης	Α.	58	» »
88	24	Τσαγκνίδης	Ἰωάννης	Α.	35	» »
89	23	Ταμπάκης	Τριαντάφυλλος Κων/νος		68	» »
90	93	Τσαγγίδης ἡ Κυριακόπουλος	Κων/νος		33	» »
91	94	Τσερκεζόπουλος	Γεώργιος	Κ.	23	» »
92	49	Φραγγίου	Ἀντώνιος	Νικόλαος	43	» »
93	99	Χαρικόπης	Γεώργιος	Κων/νος	41	» »
94	82	Χρυσολόγος	Ἀθανάσιος	Χριστόδ.	45	» »
95	68	»	Χριστόδουλος	Ἀπόστολος	78	» »

Γ'. Ν' ἀξιεθῇ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένων ἐκλογέων ἡ ἡλικία κατὰ ἐν ἔτος καὶ Κηρύσσει τὸν κατάλογον τοῦτον ὁριστικόν.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Λαμία τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1920 καὶ ἐδημοσιεύθη αὐτόθι καὶ ἐπ' ἀκροατηρίου τῇ 20 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος Γ. Δαρωνᾶς

ὁ Ὑ/γραμματοὺς Ι. Λάμπας

Ὅτι ἀκριβὲς ἀπόσπασμα τῆς ὑπ' ἀριθμ. 297 τοῦ 1920 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Λαμίας ἀφορώσης τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου τῆς Κοινότητος Νέας Πέλλης τοῦ ἔτους 1920.

Ἐν Λαμία τῇ 25 Σεπτεμβρίου

ὁ Γραμματεὺς

(Τ.Σ.) ὑπογραφή δυσανάγνωστη

ἐθεωρήθη αὐθημερόν

Ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν

ὑπογραφή δυσανάγνωστη

10
ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤ. ΝΕΑΣ ΠΕΛΛΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΔΟΚΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΦΘΙΩΤΙΔΟΦΩΚΙΔΟΣ
Καταγεγραμμένοι κατά την ἐν ἔτει 1915 γενομένην ἀναθεώρησιν αὐτοῦ
Ἐν Λαμῃ, Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Κ.Ι. Μανρωτοῦ, 1915

Αἰξ. Ἀριθ. Ἐκλογέων	Ἀριθμὸς Μητρώων Ἀφέντων	Τ ο ὄ					Ἡλικία	Ἐπαγγέλμα	Ἑνοστῶσα Διαιτηθῇ
		Ἐπώνυμον	Ὄνομα	Ὄνομα πατρὸς	Ἡλικία	Ἐπαγγέλμα			
1	93	Ἀβραάμ	Νικόλαος	Κωνσταντῖνος	28	Διακόνος	Σέρρα		
2	64	Ἀβραάμ	Ἀπόστολος	Θωμᾶς	60	Κροκοπώλης	Ἀνω Πέλλα		
3	1	Ἀβραάμ	Μιλτιάδης	Κωνσταντῖνος			»		
4	33	Ἀβραάμ	Γεώργιος	Ἀπόστολος			»		
5	74	Ἀβραάμ	Ἀλέξανδρος	Κωνσταντῖνος			»		
6	843	Ἀγαθάς	Χρήστος	Ἀθανάσιος	40	Δικ. Κλητῆρ	»		
7	193	Ἀγγελῆς	Ἰωάννης	Κωνσταντῖνος			»		
8		Ἀθανασίου	Γεώργιος	Ἀθ. ἡ Κάθ.	67		»		
9		Ἀθανασίου	Κωνσταντῖνος	Ἀθανάσιος			»		
10	141	Ἀθανασίου	Παῦλος	Παῦλος			»		
11	15	Ἀλεξανδρόπουλος	Ξενοφών	Ἀθανάσιος	65	Στρατιωτικὸς	»		
12	353	Ἀλεξίου	Γεώργιος	Δημήτριος	37	Γεωργός	»		
13	177	Ἀναστασίου	Γεώργιος	Ἰωάννης	48	Λεμβούργος	»		
14		Ἀναστασίου	Ἀθανάσιος	Ἀναστάσιος	84	Κλητῆρ	»		
15	210	Ἀναστασίου	Ἀθανάσιος	Ἀθανάσιος	42	Γεωργός	»		
16	210	Ἀναστασίου	Κωνσταντῖνος	Ἀθανάσιος	42	»	»		
17	174	Ἀναστασίου	Χρήστος	»	44	Ἐργάτης	»		
18	284	Ἀναστασίου	Μιλτιάδης	»	37	»	»		
19		Ἀναστασίου	Κωνσταντῖνος	Ἀναστάσιος	79		»		
20	10	Ἀναστασίου	Ἰωάννης	Ἀθανάσιος	36		»		
21	473	Ἀναστασίου	Γεώργιος	Γεώργιος	55	Ἐργάτης	»		

22	Ἀναστασίον	Δημήτριος	Δημήτριος	31	Φανοποῖς	Ἀνο Πέλλη
23	Ἀναστασίον	Ἀναστάσιος	Ἀθανάσιος	31	Ἦ	Ἦ
24	Ἀντωνίον	Δημήτριος	Ἦ	75	Ἦ	Ἦ
25	Ἀντωνίον	Νικόλαος	Γ.	44	Ἦ	Ἦ
26	Ἀποστολάκος	Ἀπόστολος	Μιχαήλ	75	Ἦ	Ἦ
27	Ἀστερίον	Ἀθανάσιος	Ἰωάννης	58	Ἦ	Ἦ
28	Ἀστερίον	Ἀστέριος	Βασ. ἢ Καλ.	65	Ἦ	Ἦ
29	Ἀστερίον	Ἰωάννης	Βασίλειος	58	Στρατιωτικὸς	Ἦ
30	Ἀστερίον	Ἀθανάσιος	Ἦ	45	Γεωργός	Ἦ
31	Βαργιάς	Κωνσταντῖνος	Δημήτριος	51	Τσαρουχᾶς	Ἦ
32	Βαργιάς	Γεώργιος	Ἦ	44	Ἦ	Ἦ
33	Βαργιάς	Παναγιώτης	Γεώργιος	48	Ράπτης	Ἦ
34	Βέλλος	Δημήτριος	Βελισάριος	42	Δ. Ὑπάλληλος	Ἦ
35	Βέλλος	Νικόλαος	Γεώργιος	36	Ἦ	Ἦ
36	Βέλλος	Κωνσταντῖνος	Θεμιστοκλῆς	42	Παντοπόλης	Ἦ
37	Βέλλος	Ἀναστάσιος	Ἦ	80	Πολ. Συνταξιούχος	Ἦ
38	Βλάχαρος	Κωνσταντῖνος	Εὐθύμιος	44	Ἦ	Ἦ
39	Βλάχαρος	Γεώργιος	Κωνσταντῖνος	75	Ἦ	Ἦ
40	Βαφειάδης	Ἀναστάσιος	Ἦ	65	Στρατιωτικὸς	Ἦ
41	Βλαχομυχαλῆς	Χρήστος	Ἀθανάσιος	87	Ἦ	Ἦ
42	Βούλγαρης	Κωνσταντῖνος	Βούλγαρης	45	Ἦ	Ἦ
43	Γαλαντζάκος	Νικόλαος	Κωνσταντῖνος	40	Ἦ	Ἦ
44	Γαλαντζάκος	Χαράλαμπος	Ἦ	58	Ἦ	Ἦ
45	Γεωργιάδης ἢ Τσαγιόγ.	Κωνσταντῖνος	Ἰωάννης	78	Συνταξιούχος	Ἦ
46	Γεωργίον	Ἰωάννης	Ἦ	45	Ἦ	Ἦ
47	Γεωργίον	Γεώργιος	Νικόλαος	75	Ἦ	Ἦ
48	Γεωργίον	Ναὸν	Ἦ	40	Ἦ	Ἦ
49	Γεωργοδότης	Ἰωάννης	Μιχαήλ	30	Ἦ	Ἦ
50	Γονογιάτης	Εὐστάθιος	Νικόλαος	47	Ἦ	Ἦ
51	Γιαννόπουλος	Ξενοφών	Κωνσταντῖνος	24	Ἦ	Ἦ

52	1130	Γιαννέπουλος	Νικόλαος	Κωνσταντῖνος	37	Ἐνδουργός	Ἄνω Πέλλα
53	58	Γιαννέπουλος	Δημήτριος	»	31	Ἐργάτης	»
54	53	Γιαννέπουλος	Κωνσταντῖνος		67		»
55	178	Γούτης	Γεώργιος	Γεώργιος	48		Κάτω Πέλλα
56	157	Γκαδαντζής	Ἰωάννης	Δημήτριος	48	Καφρεσιώλης	Ἄνω Πέλλα
57	75	Γραμμένος	Νικόλαος	Ἀντώνιος	29	Ἐργατικός	»
58		Δημητρίου	Δημήτριος	Χ. Δημήτριος	75		»
59	576	Δημητρίου ἢ Χασιώτης	Βασίλειος	Κωνσταντῖνος	40	Τσαφονχᾶς	»
60	219	Δημητρίου ἢ Γκορῆ	Ἀθανάσιος	Ἰωάννης	61		»
61	35	Δημητρίου	Παναγιώτης	Ἀλέξανδρος	33		»
62	44	Δήμου	Γεώργιος	Θ. Δήμος	69		»
63	65	Δικμαντῆς	Ἰωάννης	Δικμαντῆς	66		»
64	283	Δικμαντῆς	Ἀθανάσιος	Βασίλειος	36	Γεωργός	»
65		Δουκτιωτῆς	Θωμᾶς	Ἰωάννης	75	Κτηματίας	»
66		Δουκτιωτῆς	Κορμάς	Βασίλειος	80	Στασιασιωτῆς	»
67		Δουκτιωτῆς	Δημήτριος	Ἀστέριος	45	Γεωργός	»
68		Δράμαλης	Ἀθανάσιος	Ἰωάννης	28	Ἐργάτης	»
69	219	Ἐλενθεριάδης	Ἀλέξανδρος	Λεωνίδας		Ἐλληνοδιδάσκαλος	»
70	100	Ἐλενθεριάδης	Ἡλίας	Ἀλέξανδρος	26	Λεωνόρος	»
71	11	Ἐλενθεριάδης	Ἐλενθέριος	»	27	Υπάλληλος	»
72	14	Ἐλενθεριάδης	Ἰωάννης	Βασίλειος	36		»
73	61	Ἐμμανουήλ	Γεώργιος	Ἐμμανουήλ	31		»
74	61	Ἐμμανουήλ	Ἐμμανουήλ	Γεώργιος	30		»
75	24	Ἐμμανουήλ	Ἐμμανουήλ	»	27	Σιδηρουργός	»
76	4	Ἐμμανουήλ	Κωνσταντῖνος	»	35	Γλάτης	»
77		Ἐμμανουήλ	Γεώργιος	»	28	Καργασιωγὴς	»
78	765	Ἐξαρχος	Ἀθανάσιος	Κωνσταντῖνος	36	Ἐμπορος	»
79	791	Ζαΐτης	Ἀνδρέας	Ἀλέξανδρος	43	Καργασιωγὴς	»
80	918	Ζαΐτης	Ἰωάννης	»	40	Σανδαλοποιός	»
81		Ζάχαρης	Νικόλαος	Ζάχαρης	74	Γεωργός	»

82	835	Ζάχαρις	Χαράλαμπος	Ζάχαρις	59	»	»	»
83	834	Ζάχαρις	Ἰωάννης	Ἀργύριος	41	Ἐργατῆς	Ἐργατῆς	»
84		Ζάχαρις	Δημήτριος	Νικόλαος	42	Ποιμὴν	»	»
85	171	Ζαχαρίας	Βασίλειος	Στουρνάρας	75	Στρατιωτικὸς	»	»
86	1073	Ζεκεντῆς	Νικόλαος	Λάμπρος	69	Ἐργατῆς	»	»
87	10	Ζεκεντῆς	Εὐστάθιος	Νικόλαος	38	»	»	»
88		Ζεκεντῆς	Λάμπρος	»	36	Δικ. Κλητῆρ	»	»
89		Ζεκεντῆς	Δημήτριος	»	30	Ἐργατῆς	»	»
90		Ζέβρας	Παπαθανάσιος	Γ. Ζέβρας	105	»	»	»
91		Ζήσης	Παπαϊωάννης	Παπαζήσιμος	91	»	»	»
92		Ζήσης	Παπαδόστολος	»	93	»	»	»
93	63	Ζήσης	Ζήσης	»	89	»	»	»
94	154	Ζήσης ἢ Ἀθανάσιος	Ζήσης	Γεώργιος	31	»	»	»
95		Ζωβοκώστας	Ἰωάννης	Κωνσταντῖνος	32	Ἐργατῆς	»	»
96	237	Ἡλιάδης	Γεώργιος	Ἡλιάδης	95	»	»	»
97	1144	Θεοφάνησιος	Μιχαήλ	Φίλιππος	65	Ἰατρός	»	»
98		Θεοφάνησιος	Φίλιππος	Μιχαήλ	37	Κτηματίας	»	»
99	22	Θεοφάνησιος	Ἀπόστολος	»	29	Δημοδιδάσκαλος	»	»
100	447	Θεοφάνησιος	Κωνσταντῖνος	Ἰωάννης	36	»	»	»
101	570	Θεοφάνησιος	Γεώργιος	Θεόφιλος	60	Συμβολαιογράφ.	»	»
102		Θεοφάνησιος	Ἰωάννης	Θ.	50	Ἰατρός	»	»
103		Θεοφάνησιος	Ἰωάννης	Βασίλειος	83	»	»	»
104		Ἰωάννης	Ἡλίας	Στέφανος	73	»	»	»
105		Ἰωάννης	Βασίλειος	Ἰωάννης	105	Ἀμπελοουργός	»	»
106		Ἰωάννης	Διαμαντῆς	»	88	»	»	»
107		Ἰωάννης	Νικόλαος	»	101	»	»	»
108		Ἰωάννης	Βασίλειος	Ἰωαννίδης	82	»	»	»
109	70	Κασιλίδης	Ἀλέξανδρος	Κασιλίδης	90	»	»	»
110	86	Καλόγηρος	Ἀθανάσιος	Μιχαήλ	61	»	»	»
111		Καράτας	Κωνσταντῖνος	Δημήτριος	60	»	»	»

112	Κάλπαρης	Ἀπόστολος	Δ. Κάλπαρης	100	Ἀνω Πέλλη
113	Καρφιάς Κ.	Γεώργιος	Καρφιάς	104	»
114	Καλαφράτης	Δημήτριος	Καλαφράτης	85	Ἐργάτης
115	Καρφίης Π.	Ἰωάννης	Καρφίης	96	»
116	Κάλπαρης	Ἰωάννης	Ἀπόστολος	100	»
117	Κάλπαρης Δ. Α.	Κωνσταντῖνος	Κάλπαρης	100	»
118	Κατορσίσιος	Κωνσταντῖνος	Κατορσίσιος	107	»
119	Καρατσούτσος	Ἡλίας	Καρατσούτσος	85	»
120	Καραγεωργος	Δημήτριος	Ἄγιος	38	Ξενοδόχος
121	Καρέτζος	Βασίλειος	Ἀθανάσιος	34	Ἐργάτης
122	Καλογερόπουλος	Ἡλίας	Νικόλαος	32	»
123	Καρδάρας	Χρήστος	Ἀθανάσιος	31	Κτηματίας
124	Κανωσίτης	Κωνσταντῖνος	»	37	Φαρμακοποιός
125	Κανωσίτης	Δημήτριος	»	40	Ἐργάτης
126	Κανωσίτης	Ἰωάννης	»	45	»
127	Κανωσίτης	Θεόδωρος	»	»	»
128	Κανωσίτης	Παύλος	»	»	»
129	Καμινάρης	Ἀντώνιος	Νικόλαος	31	Μιχανιώς
130	Καραμεσίνης	Δημήτριος	Κωνσταντῖνος	27	Ἰγθιοπόλης
131	Α.Σ.Σ.	Εὐστάθιος	»	57	Ἀκαλάτη
132	Καζιμάνης	Κωνσταντῖνος	Λονιάς	65	Ἀνω Πέλλη
133	Κατάπονλος	Μιχαήλ	Θεόδωρος	43	»
134	Καλαντζόπουλος	Στέργιος	Γεωργιος	31	»
135	Κεραμίδας	Ἀθανάσιος	Ἀθανάσιος	25	»
136	Κόκκινος	Δημήτριος	Δημήτριος	74	Καρφεπώλης
137	Κόκκινος	Γεώργιος	Νικόλαος	80	Κτηματίας
138	Κόκκινος	Χαρίλαος	Ἀθανάσιος	41	Ἐπιχειρματίας
139	Κόκκινος	Θεοδόσιος	Βασίλειος	36	Ἐμπορος
140	Κόκκινος	Μιλτιάδης	»	40	Ἰατρός
141				31	Φοιτητής
				34	Ἐμπορος

142	Κόντος	Βασίλειος	Νικόλαος	29	Ἐμπορός	Ἄνω Πέλλα
143	Κόκκινος	Δημήτριος	Βασίλειος	40	»	»
144	Κοιτογεώργος	Βασίλειος	Ἀθανάσιος	43	Ποιμὴν	»
145	Κοιτογεώργος	Δημήτριος	Τριαντάφυλλος	44	»	»
146	Κοιτογεώργος	Ναὺμ	Ἀθανάσιος	46	Ἐργάτης	»
147	Κοιτογεώργος	Γεώργιος	Τριαντάφυλλος	52	Ποιμὴν	»
148	Κοιτογεώργος	Βασίλειος	»	49	»	»
149	Κοιτογεώργος	Τσιτσάκης	»	53	Ἐργάτης	»
150	Κόντος	Δημήτριος	Πάτροκλος	28	Ἐμποδισματοπ.	»
151	Κόντος	Ἀλεξιάδης	»	27	Φοιτητής	»
152	Κόντος	Κωνσταντῖνος	»	36	Ἐμπορός	»
153	Λόντος	Ἰωάννης	»	37	Δημοδιδάσκαλος	»
154	Κόντος	Πάτροκλος	Κόντος	70	Κτηματίας	»
155	Κοταζήρος	Ἀναστάσιος	Νικόλαος	52	Ἐμποδισματοπ.	Ἀμμία
156	Κομπούδας	Ἀνδρόνικος	Παναγιώτης	70	Ἐμποδισματοπ.	Ἄνω Πέλλα
157	Κοσμᾶς	Ἀπόστολος	Κοσμᾶς	75	Ἀμπελονεργός	»
158	Κολάμβος	Ἰωάννης	Κολάμβος	89	»	»
159	Κολτζίης	Χρῆστος	Βασίλειος	32	Οἰνοπώλης	»
160	Κοιτογεώργος	Δημήτριος	Ἐδστάθιος	67	Ἐργατικός	»
161	Κοιτογεώργος	Ἐδστάθιος	Νικόλαος	29	Γεωργός	»
162	Κοιτογεώργος	Ἰωάννης	Δημήτριος	41	»	»
163	Κοιτογεώργος	Ἀναστάσιος	Κωνσταντῖνος	90	»	»
164	Κοιτογεώργος	Μιχαήλ	»	92	»	»
165	Κοιτογεώργος	Νικόλαος	»	90	»	»
166	Κοιτογεώργος	Ἀθανάσιος	Νικόλαος	30	Ἐμπορός	»
167	Κώστας	Βασίλειος	Χριστόδουλος	53	Ἐργάτης	»
168	Κώστας	Νικόλαος	Κωνσταντῖνος	80	Ποιμὴν	»
169	Κονοῦνης	Ἀναστάσιος	Γεώργιος	65	»	»
170	Κονοῦνης	Νικόλαος	»	63	»	»
171	Κονοῦνης	Γεώργιος	Κνίσης	52	Στρατιωτικός	»

172	Κοτσάκης	Κωνσταντίνος	Νικόλαος	37	Τσαρουχάς	Ἄνω Πέλλα
173	Λίζος	Δημήτριος	Στέργιος	36	Ἐργάτης	»
174	Αἰζός	Ἀνδρέας	»	31	Μάγειρος	»
175	Λίζος	Ἀλεξανδρός	Δῆμος	68	Στρατιωτικός	»
176	Λαζάρου	Γιαννόρος	Χ. Λάζαρος	104		»
177	Λαναράς Δ.	Μιχαήλ	Λαναράς	77		»
178	Λαμπρογιάννης	Δημήτριος	Ἰωάννης	57		»
179	Λαούσης Π.	Γεώργιος	Λαούσης	87	Ἀσβεστοποιός	»
180	Λιόλιος	Νικόλαος	Κωνσταντίνος	43	Ξυλουργός	»
181	Λιόλιος	Ἰωάννης	Κ.	36		»
182	Λουκοβίτης	Λουκάς	Δημήτριος	37	Ἐργάτης	»
183	Λουκοβίτης	Γεώργιος	»	42	»	»
184	Λουκάς	Ἀστέριος	Λουκάς	101		»
185	Λεπραστής Π.	Ἰωάννης	Λεπραστής	85	Ἐργάτης	»
186	Μαμαλέτος	Ἐλευθέριος	Λεονίδας	44	Δημ. Εισπράκτ.	»
187	Μαμαλέτος	Βασίλειος	»	27	Ἐμπορος	»
188	Μανώλης	Ἰωάννης	Ἐμμανουήλ	84		»
189	Μαλισόβας	Χρήστος	Εὐστάθιος	32	Τσαρουχάς	»
190	Μαντᾶς	Ἀναστάσιος	Ἀθανάσιος	47	Λεμβούχος	»
191	Μαντᾶς	Ἡρακλῆς	Νικόλαος	73	Ἀμπελονεργός	»
192	Μαντᾶς	Νικόλαος	Ἡρακλῆς	39	Ἐργάτης	»
193	Μαντᾶς	Γεώργιος	»	33		»
194	Μάκρου	Ἀθανάσιος	Ἰωάννης	47	Ξυλουργός	»
195	Μανροβωνιώτης	Μάρκος	Μανροβων.	95		»
196	Μανούσης	Γεώργιος	Μανούσης	94	Διδάσκαλος	»
197	Ματθαίου	Κωνσταντίνος	Γεώργιος	63	Ἐπιχειρηματίας	»
198	Μιχαήλ	Γεώργιος	Ἰωάννης	45	Ράπτης	»
199	Μιχαήλ	Δημήτριος	Μιχαήλ	84		»
200	Μίγκας	Κωνσταντίνος	Γ. Μίγκας	85		»
201	Μολότσος	Νικόλαος	Ἐμμανουήλ	42	Δημοδιδάσκαλος	Ἀταλάντη

202	Μουστάκις	Ἡλίας	Α.	79	Ἄνω Πέλλη
203	Μουστάκις	Δημήτριος	Γ.	54	»
204	Μουστάκις	Δημήτριος	Ἰωάννης	67	»
205	Μπαμπούνης	Ἡλίας	Παναγιώτης	54	»
206	Μπαμπούνης	Γεώργιος	»	44	»
207	Μπακάρις	Ἰωάννης	Ἀργύριος	61	Ἐργασιὸς
208	Μπαλάφας	Πέτρος	Εὐάγγελος	44	Σιδηροεργὸς
209	Μπαλάφας	Τριαντάφυλλος	Μπάτσος	95	»
210	Μπάτσον	Κυριάκος	Μπάτσος	90	»
211	Μπαλακτάρης	Κωνσταντῖνος	Τριαντάφυλλος	40	Ἀγροφύλαξ
212	Μπαμπιλωδῆμος	Λουκᾶς	Κωνσταντῖνος	47	Γεωργὸς
213	Μπαράτης	Ἀθανάσιος	Σπύρος	45	Δικηγόρος
214	Μπίνος	Θεόδωρος	Γρηγόριος	65	»
215	Μπιζέτας	Ἰωάννης	Ἀστέριος	40	»
216	Μπαζῆς Γ.	Σταμάτης	Μουταῖς	82	»
217	Μαντακίτσης	Γεώργιος	Κωνσταντῖνος	105	»
218	Μαντακίτσης	Κωνσταντῖνος	Μαντακίτς.	105	»
219	Μάγκον	Ἰωάννης	Θ. Μάγκον	105	»
220	Νάνος	Χρήστος		68	»
221	Νανίδης	Δημήτριος	Νανίδης	86	»
222	Νέκον	Ἀπόστολος	Γεώργιος	41	»
223	Νέκον	Μιλτιάδης	Νικόλαος	81	Κτηματίας
224	Νέκον	Ἰωάννης	Μιλτιάδης	36	Ἀεμόβουχος
225	Νικολάον	Μιχαήλ	Ἰωάννης	55	Ἐργάτης
226	Νικολάον	Ἰωάννης	Μιχαήλ	26	Ξιλονεργὸς
227	Νικολάον	Δημήτριος	Νικόλαος	91	»
228	Νικολάον	Ἰωάννης	»	80	»
229	Νικολῆς	Γεώργιος	Γεώργιος	107	»
230	Νικολῆς	Νικόλαος	Ἀθανάσιος	79	»
231	Ντρέβας	Ἀπόστολος		36	Δικηγόρος

232	Ντέβας	Νικόλαος	Ἀθανάσιος	32	Ξυλέμπορος	Ἀνω Πέλλα
233	Νταβέλας	Δημήτριος		77	Ἀγογεῖς	»
234	Ντασιώτας	Νικόλαος	Ἀριστείδης	33		»
235	Ξενιάς	Βασίλειος	Χρήστος	47	Δημοδιδάσκαλος	»
236	Οικονόμον	Κωνσταντῖνος	Γ. Οικονόμον	86		»
237	Πάτος	Δημήτριος	Μιχαήλ	43	Λεμβοῦχος	Κάτω Πέλλα
238	Παναγόπουλος	Δημήτριος	Παναγιώτης	68		Ἀνω Πέλλα
239	Παναστάπουλος	Χαρίσης	Δημήτριος	29	Ράπτης	»
240	Παναστάπουλος	Ἀθανάσιος	Ἰωάννης	95		»
241	Παπαδόπουλος	Ἀθανάσιος	Παπαδόπουλ.	91		»
242	Πάτωος	Δημήτριος	Πάτωος	94	Ἰατρός	»
243	Παπαεμμανουήλ	Ἰωάννης	Κωνσταντῖνος	95		»
244	Παπαεμμανουήλ	Κωνσταντῖνος	Ἐμμανουήλ	95		»
245	Πανταζῆς	Κωνσταντῖνος	Ἰω. Πανταζῆς	80		»
245	Παπαμυχαήλ	Πέτρος	Μιχαήλ	100		»
246	Παναγιώτων	Στέργιος	Παναγιώτης	105		»
247	Παπουτσῆς	Γεωργίος	Παπουτσῆς	98		»
248	Παπαδόπουλος	Σωτήριος	Κυριαζῆς	52	Ἐλληνοδιδάσκαλος	»
249	Παπαθεοχάρης	Ἰωάννης	Σ.	54	Ράπτης	»
250	Παπαθεοχάρης	Γεωργίος	Ἰωάννης	32	Σιδ. ἀπάλληλος	»
251	Παπαζοῦλος	Ἰωάννης	Ἀθανάσιος	51		»
252	Παπαζοῦλος	»	Ὀδυσσεύς	29	Ἐργάτης	»
253	Παπαζοῦλος	Ὀδυσσεύς	Ἀθανάσιος	58	»	»
254	Παπαθανασίου	Χαράλαμπος	Χαράλαμπος	54	Ἀπόστράτος	»
255	Παπαναγούρον	Λουκάς	Ἀνέργουος	76	Μυλωθρός	»
256	Παπαναγούρον	Νικόλαος	Λουκάς	36	»	»
257	Παύλου ἡ Καθαρός	Δημήτριος	Παῦλος	67	Ἐργάτης	»
258	Παπαλεξανδρῆς	Βασίλειος	Ἀλέξανδρος	67	»	»
259	Πέτρον	Κωνσταντῖνος	Αἰζώος	59	Ράπτης	»
260	Πέτρον	Πέτρος	Α.	53		»

261	959	Πέτρον	Ἀλέξανδρος	Εὐθύμιος	42	Κτηματίας	Ἄνω Πέλλα
262	58	Πολύζος	Βασίλειος	Ἰωάννης	63	Καρυφερώλης	»
263	137	Πολύζος	Δημήτριος	Κωνσταντῖνος	54	Ἐργάτης	»
264	233	Πολύζος	Χρήστος	»	41	»	»
265		Πονηροδόπουλος	Χρήστος	Ἰωάννης	46	Ἐμπορος	»
266		Πονηροδόπουλος	Δημήτριος	»	44	»	»
267	102	Πυργόπουλος	Βασίλειος	Ἀπόστολος	58	»	»
268	195	Πυργόπουλος	Κωνσταντῖνος	Ἐμμανουήλ	48	Ὑπάλληλος	»
269	202	Πυργόπουλος	Ἰωάννης	»	44	»	»
270	156	Πυργόπουλος	Δημήτριος	»	52	Δικηγόρος	»
271		Πνύσι	Ἰωάννης	Πηλὸς	81	»	»
272	97	Πολυμέρον	Κωνσταντῖνος	Ἀναστάσιος	62	Στρατιωτικὸς	»
273	155	Πολυχρόνης	Δημήτριος	Ἀριστὸς	53	Κρεσπώλης	»
274		Πρέφας	Γεώργιος	Πρέφας	98	»	»
275		Πρασόπουλος	Θεοχάρης	Ἰωάννης	85	»	»
276		Πρασόπουλος Θ.	Ἰωάννης	Πρασόπουλος	84	»	»
277	98	Ραχαλῆ;	Ἀλέξανδρος	Γεώργιος	64	Κτηματίας	»
278		Ρήγας	Κωνσταντῖνος	Ρήγας	91	»	»
279	239	Ρήγας	Ρήγας	Ἀγγελὸς	50	»	Κίτω Πέλλα
280	844	Ριζομάρκος	Λουκᾶς	Λουκᾶς	73	Ἐργάτης	Ἄνω Πέλλα
281	845	Ριζομάρκος	Κωνσταντῖνος	»	40	Διδάσκαλος	»
282	516	Σαμαρᾶς	Ἀγγελῆς	Δημήτριος	60	Σαγματιστοὶς	»
283		Σάβης	Ἀθανάσιος	Σάβης	75	»	»
284		Σαπουνάς	Ζήσης	Ἰω. Σαπουνάς	100	Τέκτων	»
285		Σαπουνάς	Μιλτιάδης	Σαπουνάς	75	»	»
286		Σαρανταζῆς	Σταῦρος	Γ. Σαρανταζ.	80	»	»
287	544	Σίμου ἢ Χασιάνδρας	Νικόλαος	Γεώργιος	72	Ἐργάτης	»
288	252	Σίμου ἢ Χασιάνδρας	Δημήτριος	Νικόλαος	39	»	»
289	457	Σομαρεῖτας	Στέφανος	»	42	Δικηγόρος	»
290		Σουλτάνος	Βασίλειος	Εὐστάθιος	74	Μοναχὸς	»

320	Τετρυμέλης	Ἀθανάσιος	Σταῦρος	45	Ἐργάτης	Ἀνω Πέλλα
321	Τετρυμέλης	Δημήτριος	Νικόλαος	28	»	»
322	Τήκας	Κωνσταντῖνος	Ἰωάννης	95	»	»
323	Τιστᾶς	Σταῦρος	Τιστᾶς	85	»	»
324	Τήγγελης	Χρήστος	Γεώργιος	47	Ἐργάτης	»
325	Τζαβέλης	Βασίλειος	Χρήστος	43	Γεωργός	»
326	Τζαβέλης	Δημήτριος	»	44	»	»
327	Τζαβέλης	Γεώργιος	Δημήτριος	37	Τσαρουνχᾶς	»
328	Τσαβέλης	Ἰωάννης	Ἀργύριος	33	Τηλεγραφευτῆς	»
329	Τσάμης	Ἀργύριος	Ἰωάννης	36	»	»
330	Τσατσαυῶνης	Δημήτριος	Τσατσαυῶν.	95	»	»
331	Τσατσαυῶνης	Βασίλειος	Ἰωάννης	105	»	»
332	Τσίμης	Ἰωάννης	»	57	Στρατιωτικὸς	»
333	Τσάπαλης	Γεώργιος	Δημήτριος	36	Γεωργός	»
334	Τσάπαλης	Ξενοφῶν	Ἀθανάσιος	38	Ἐργάτης	»
335	Τσάπαλης	Κωνσταντῖνος	»	50	»	»
336	Τσοπανάνιος	Δημήτριος	Ἀναστάσιος	67	»	»
337	Τσοπανάνιος	Ἀθανάσιος	Δημήτριος	34	»	»
338	Τσοπανάνιος	Νικόλαος	»	30	»	»
339	Τσοπανάνιος	Ἰωάννης	»	27	Γεωργός	»
340	Τσολάκης	Δημήτριος	Ἀργύριος	57	Ἐργάτης	»
341	Τσολάκης	Βασίλειος	»	44	Φοιτητῆς	»
342	Τσολάκης	Ἀριστοτέλης	»	48	Ἐργάτης	»
343	Τριπίτσας	Νικόλαος	Δημήτριος	43	»	»
344	Τριπίτσας	Δημήτριος	»	35	Ἰδιώτης	»
345	Τριανταφυλλίδης	Δημήτριος	Γεώργιος	85	»	»
346	Τσικόπουλος	Γεώργιος	Κωνσταντῖνος	48	Δικηγόρος	Ἀταλάντη
347	Τσικόπουλος	Γεώργιος	Ἰωάννης	48	Σιδηροεργός	Ἀνω Πέλλα
348	Τσικόπουλος	Νικόλαος	Βασίλειος	44	»	»
349	Τσικόπουλος	Γεώργιος	»	45	Ἑλληνοδιότακτος	»

350	42	Τρικαλιώτης	Μιχαήλ	Τ.	33	Γεωργός	* Άντρ Πέλλη
351	190	Τρικαλιώτης	Κωνσταντίνος	Νικόλαος	48	* Επικειματίας	* Αταλάνη
352		Τριταλιώτης	Δημήτριος	Κανέλος	107		* Άντρ Πέλλη
353		Φιλιπποπούλος	Γεώργιος	Φιλιπποπούλος	85	* Εργατικός	"
354		Φραγκιάσας	Δημήτριος	Κ. Φραγκιάσας	107	"	"
355	29	Χαλαλάμπους	Νικόλαος	Εθέρμιος	27	Ποιμν	"
356		Χαρίσης	Χρήστος	Χαρίσης	85		"
357		Χατζόπουλος	Δημήτριος	Θ. Χατζόπουλος	94	Σκεπτόμιος	"
358	710	Χατζής	Νικόλαος	Χρήστος	40	* Εργάτης	"
359		Χαλαλαμπογιάννης	* Ιωάννης	Νικόλαος	28	Ποιμν	"
360	657	Χειμάρας	Σπύρος	Στέφανος	42	"	"
361	656	Χιμεντός	Κωνσταντίνος	Βασίλειος	47	Κροσπώλης	"
362		Χλωρογιάννης	Κωνσταντίνος	* Ιωάννης	60	Γεωργός	"
363	73	Χλωρογιάννης	* Ιωάννης	Κωνσταντίνος	30	"	"
364	13	Χλωρογιάννης	* Ανδρέας	"	26	"	"
365	203	Χριστοδούλον	* Αντώνιος	"	44	"	"
366		Χριστόπουλος	Δημήτριος	Χριστόπουλος	84	"	"
367		Χρήστον	Χρήστος	Βασιλέως	75	Γεωργός	"
368		Χρυσόπουλος	Τριαντάφυλλος		58	Πολιταρχος	"
369		Χωραφάς	Λεωνίδης	* Αθανάσιος	105	"	"
370		Χωραφάς	* Αθανάσιος	Χωραφάς	105	"	"

* Ο παρών έκλογικός κατάλογος καταρτίσθη συμφώνως με την εν' άρθρ. 68 τοῦ 1915 ἀπόφασιν τῶν ἐν Λαμιά Προσποδίων

* Ἐν Λαμιά τῇ * Ἰανουαρίον 1915

* Ο Πρόεδρος
(Τ.Σ.) ΑΝΤ. ΑΝΑΓΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

* Εθεωρήθη Ἐν Λαμιά τῇ 4 Μαΐον 1915

* Ο Πρόεδρος

(ὁποιοραφὴ δυσανάγνωστος)

* Ἐλασσόνα

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΒΕΛΚΟΣ

R É S U M É

Grégorios Velkos, Documents inédits provenant de l'archive de la colonisation des Macédoniens «Néa Pella» à Atalanti.

Après l'échec de la révolution de 1821-22 à Naoussa, Chalcidique et l'Olympe, plusieurs familles des combattants Macédoniens, pour éviter la vengeance des Turcs, se sont réfugiés à la Grèce du Sud. Plus tard, pendant la règne d'Othon un grand nombre de ces familles se sont installées à coté de la ville Atalanti et ont fondé la colonisation des réfugiés Macédoniens sous le nom de «Néa Pella» qui existe encore.

Les dix documents publiés ici, provenant de l'archive de «Néa Pella», se referrent à la fondation de la colonisation et au retablissement des réfugiés.